

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY
KATEDRA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
OBOR DESIGN PROSTŘEDÍ

FESTIVAL GRAND RESTAURANT

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Jan Liškutín

Liberec 2009

Vedoucí BP: Prof. dr. ing. arch. Bořek Šípek

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem zadanou bakalářskou práci vypracoval samostatně na základě poznatků a zkušeností získaných během studia a praxe, použité literatury uvedené v seznamu literatury a konzultací s vedoucím DP panem Prof. dr. ing. arch. Bořkem Šípkem. Kulturologické a etnologické problémy jsem konzultoval s Bc. Petrem Janáčkem.

V Liberci dne 15. 6. 2009

Jan Liškutín

Poděkování:

Rád bych touto formou poděkoval vedoucímu BP, panu Prof. dr. ing. arch. Bořku Šípkovi za vynikající přístup během studia. Dále bych chtěl poděkovat své rodině, která mě během studia podporovala, zvláště mamince, tátovi, Jindrovi, sestřičkám, bratranci a Adélce.

OBSAH:

1. ANALÝZA.....	5
1.1. PROSTOROVÉ NÁROKY NA AKCI.....	5
1.2. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA DOSTUPNOSTI.....	6
1.3. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA ZÁMĚRU A FILOZOFIE.....	7
2. PROSTOROVÉ A FUNKČNÍ ŘEŠENÍ ÚČASTNÍKŮ.....	8
2.1. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA KULTURNÍHO VÝVOJE A FILOZOFIE.....	8
2.1. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA MORFOLOGIE A HISTORIE LOKALITY	18
2.1.1. Úvaha nad pojmem – genius loci.....	18
2.1.2. Výběr konkrétní lokality.....	21
2.2 FUNKČNÍ ŘEŠENÍ ÚČASTNÍKŮ.....	23
3. INTEGRÁLNÍ DESIGN CELÉ AKCE.....	24
3.1. ZASTŘEŠENÍ JEDNOTLIVÝCH STANOVISŤ – MEMBRÁNOVÉ KONSTRUKCE	
3.2. DESIGN STÁNKŮ	
3.3. DESIGN STOLŮ	
3.4. DESIGN NÁDOBÍ	
3.5. DESIGN LOGA	
3.6. PROPAGACE	
4. PRŮVODNÍ TECHNICKÁ ZPRÁVA.....	25

1. ANALÝZA

• 1.1. PROSTOROVÉ NÁROKY NA AKCI

- plocha pro 1 vystavovatele /prodejní stánek/.....40 m²
- počet vystavovatelů vybraných odbornou porotou.....30.....
- prostory skladovací.....v rámci stánku minimální, centrální sklad potravin by mohl být umístěn v prostorách TJ Sokol u jižní hranice parku
- plocha zásobování (parkování vystavovatelů) - časově omezená, zásobování stejné jak pro areál TJ Sokol , parkování v areálu
- předpokládaný počet návštěvníků celkem... v r. 2008 – 12 000/3dny.....
- počet dní pořádané akce.....3.....
- předpokládaný počet návštěvníků za den:.... 4000.....
- sociální zázemí pro účastníky – 3 restaurační zařízení a mobilní toalety TOI-TOI
- sociální zázemí pro vystavovatele – TJ Sokol
- **celková rozloha areálu.....11 ha.....**

• 1.2. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA DOSTUPNOSTI

- hromadná doprava: do 10 min metro, 8 min. tramvaj, 2 min. bus.....
- parkování v areálu TJ Sokol

• 1.3. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA ZÁMĚRU A FILOZOFIE

- park + stolování = rajská zahrada /kulturní vývoj a odlišnosti – viz. bod 2.1./
- umístění v rámci města - výhledy, historie místa /viz. bod 2.2./

2. PROSTOROVÉ A FUNKČNÍ ŘEŠENÍ ÚČASTNÍKŮ

• 2.1. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA KULTURNÍHO VÝVOJE A FILOZOFIE

Cílem následující části je stanovení myšlenkových východisek pro výběr místa, kde bude pořádán **Prague Food Festival 2010**. Za nejvhodnější odrazový bod pro svou úvahu pokládám stanovení vztahu mezi člověkem (respektive kulturou) a jídlem. Následně se zamyslím nad prostředím, ve kterém jídlo konzumujeme a nad vlivem skupinového prožitku na prožitek z konzumace.

Než se začneme zabývat úvahou samotnou, definujeme si stručně pojem který budeme hojně užívat. Klíčovým pojmem této úvahy je pojem *jídlo*. Dle [1] lze slovo jídlo použít jednak jako podstatné jméno konkrétní, které je synonymem slova pokrm, tedy ve smyslu: „potravina určená k požívání“. Dále pak lze slovo použít k označení děje, při kterém k požívání dochází, tzn. jako podstatné jméno abstraktní. Spojení konkrétnosti s abstraktností nám může napovědět, že význam slova jídlo nemusí být chápán pouze v rovině hmotné. Jinak řečeno, že pro nás není důležitá pouze hmota jídla, ale i „rituál požívání“.

Než začnu s úvahami k tématu, uvedu ještě jednu poznámku: Tato práce jako celek není prací filozofickou, ani kulturně antropologickou. Jejím účelem je spíše nahlédnout na některé kulturní prvky a jejich vztahy a využít je pro účely architektury a designu, než je podrobně analyzovat. Domnívám se, že pro tento účel není třeba přílišné precizování metodologického a pojmového aparátu a proto část pojmů nedefinuji.

Člověk a jídlo

Jak jsem zmínil výše - jídlo není jen biologickou potřebou. I v rámci této úvahy budeme nahlížet na jídlo komplexněji. Jídlo pro nás není pouhou potravou, zajišťující fyzickou existenci organismu, ale i důležitým prvkem kultury. Je jistě zajímavým faktem, že při posuzování odlišných kultur jsou způsob přípravy a konzumace potravin jednou z prvních věcí, kterých si cestovatelé všímají a které následně zaznamenávají.

Jako příklad si můžeme uvést cestopis Odorika z Pordenone (před 1286-1331), který jako misionář řádu Menších bratří podnikl mezi lety 1318-1330 cestu do jihovýchodní a centrální Asie (dokonce až na Adamanské a Nikobarské ostrovy). Podotýkám, že cestopis nevolím náhodně, poslouží nám totiž i pro konstrukci úvahy o prostředí pro konzumaci a kromě toho je méně čten a zmiňován než např. *Milion*, či cestopis Mandevillův (kde lze najít podobné znaky), takže se vyhnu opakování věcí obecně známých.

V Odorikově „Popisu východních krajů světa“ [2] je přirozeně největší podíl informací věnován geografii a religionistickým pozorováním, ale narazíme (i když autorem byl duchovní) na mnoho zmínek o jídle. Jednak zaznamenává poměrně přesně druhy potravin vyskytující se v daných oblastech a cenové relace (často drůbeže), dále pak popisuje proces získávání potravy pro dané místo typický (např. pěstování pepře, lov ryb pomocí kormoránů) a nakonec i způsob konzumace. V jedné z kapitol dokonce popisuje slavnostní hostinu u tehdejšího chána (Yesün Temür).

Na základě zmíněného příkladu můžeme pronést hypotézu, že jídlo je jednak důležitým kulturním znakem, ale také důležitým znakem referenčním. Asi největší úvahou o významu jídla v kultuře jsou *Mythologica* [3]. Proslulý strukturalista nám ve třídílné knize ukazuje možné významy jídla pro kulturu a na základě analýzy mýtů nativní Ameriky rozkrývá vztahy (nejčastěji binární opozice), které propojují jednotlivé prvky skutečnosti a tím dokreslují jejich význam. První díl publikace s podtitulem „Surové a vařené“ rozebírá přes 180 mýtů, ve kterých jde převážně o získání kulturních plodin a přechod od lovecko-sběračského způsobu života k jejich pěstování. Ukazuje se zde mimo jiné velmi úzké spojení získání kulturních plodin, respektive vzniku kuchyně (přibližně v našem slova smyslu) a samotného vzniku kultury. Současně se získáním kulturních (rozuměj zemědělských, záměrně pěstovaných) plodin dochází v mýtech často i ke získání ohně a tím i možnosti plodiny, respektive zvěř získanou lovem upravit „kulturním způsobem“. Právě zde se projevuje jedna z binárních opozic v podobě syrové-vařené, což by (velmi zjednodušeně řečeno) mohlo reprezentovat protiklad chaos-řád (kultura). Zajímavý je také Lévi-Straussův „kulinární

trojúhelník“, který se skládá z prvků: syrové, vařené, shnilé. Syrové vyjadřuje původní stav věcí a vařené a shnilé jsou výsledky transformací. Vařené je výsledkem transformace kulturní, kdežto shnilé zastupuje transformaci přírodní. Opět vidíme kuchyni jako významnou složku kultury.

Význam pro naše účely by mohl mít třetí díl souboru Mythologica nazvaný „Původ stolničení“. V této práci jsou -opět na příkladech mýtů- popsány vztahy mezi různými způsoby přípravy pokrmů a stravovacími návyky. Zmíněný kulinární trojúhelník je doplněn o způsoby úpravy jídel : pečené, uzené a vařené (ve vodě). Autor zde vidí dokonce souvislost se živly (oheň, voda vložená mezi oheň a pokrm při vaření...). V takto vzniklém trojúhelníku jde najít opět celou řadu opozic, které vymezují kulturu vůči přírodě. Jídlo je v celé zmíněné práci pojato jako jeden ze základních znaků kultury, sloužící nejen k udržení člověka při životě, ale jeho příprava a odkazy na ni v mýtech vymezují nás lidi vůči přírodě.

Z příkladů uvedených výše můžeme nahlédnout, že jídlo je kulturně významným jevem. Uspokojuje biologické potřeby získání látek významných pro funkci organismu i potřeby kulturní a společenské (možnost poznání jiných kultur, možnost setkávání apod.). Zda jídlo splní kulturní, společenskou i biologickou potřebu člověka nezávisí výhradně na jídle samém, ale i na prostředí, ve kterém je jídlo požíváno, případně na společnosti, která se u jídla setkává. Tím můžeme postoupit k dalšímu bodu úvahy.

Jídlo a zahrada

Výše jsem ukázal, jaký význam má pro člověka jídlo a jeho konzumace. Uvažujme krátce o vlivu prostředí, ve kterém dochází k „rituálu požívání“ a položme si otázku: Kde by tedy mělo docházet k tomuto rituálu? Konkrétní odpověď na tuto otázku je samozřejmě dána individuálním vkusem, ale pokusím se odpovědět obecněji.

I když to může znít absurdně, domnívám se, že za nejvhodnější místo pro pobyt lidí a tím i pro konzumaci jídel, která je nutná pro dlouhodobou existenci (všimněme si například, jak často je nesmrtelnost v mýtech důsledkem požívání jídel či nápojů) je místo, které obvykle označujeme jako ráj. Tedy místo věčné blaženosti, jehož obyvatelé netrpí žádnými nemocemi ani hmotnými starostmi. Místo, které by mělo být cílem veškerého lidského snažení. Když jsme si odpověděli na otázku, které místo je pro pobyt lidí „nejvhodnější“, položíme si nutně otázku, jak takové místo má vypadat.

Vzhledem k lokalitám, kde vznikaly kořeny našeho současného náboženství (Blízký východ), které pak do značné míry formovalo naši kulturu vypadal ráj prakticky jako zahrada.

Tato koncepce ráje není ojedinělá. Tím se dotýkáme starého „mýtu o zahradě Eden“, který je rozšířen nejen v rámci naší civilizace, ale i v řadě civilizací dalších. Koncepce ráje jakožto zahrady je častá například v prostředí islámu a své místo má i v prostředí hinduismu a buddhismu (i když ne ve všech jeho směrech). My se dále zaměříme na mýtus o zahradě Eden a na to, zda z tohoto mýtu můžeme odvodit některé prvky (např. geometrizace), které -v rámci naší kulturní zkušenosti- působí na jedince příznivým dojmem.

Jak jsem již poznamenali, kromě oblastí Středomoří, je pro formování institucí naší kultury velmi důležitá oblast Blízkého východu, kde se prakticky zrodilo naše náboženství. I když přijalo část toho, co bychom mohli nazvat antickou kulturou, najdeme jistě řadu mýtů pocházejících ze semitského prostředí Blízkého východu. Nyní se budeme věnovat vlivu „mýtu o zahradě Eden“ na naše chápání zahrad jako takových. Slovo eden má semitský kořen, jež lze přeložit jako hojnost či přepych. Eden (připustíme-li že jde o zahradu) je tedy místem dostatku, místem kde:

„....vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné...“ (Genesis 2.9)

Zde mírně odbočme, abychom si uvědomili jeden zajímavý fakt, který by nám mohl uniknout. Řekne-li se zahrada, vybavíme si spíše zahradu květinovou, případně zeleninovou, kde stromy netvoří dominantní prvek (což samozřejmě neznamena, že zde nejsou). Nicméně ve zmíněné citaci jsou hlavním prvkem zahrady stromy. Je to dáno geograficky. Nám připadají stromy jako věc naprosto běžná, ale samozřejmostí být nemusí. Význam stromů je zaznamenán již v mýtu o Innaně a Šukallitudovi. Když byl Šukallituda vyčerpán neúspěchem v zakládání zahrad:

„Tu pozvedl oči ke krajům dolním, pohlédl k hvězdám na východě,
pozvedl oči ke krajům horním, pohlédl k hvězdám na západě,
pozoroval nebe popsané znameními,
spatřil tam, jak se má užívat zákonů božských,
zkoumal rozhodnutí bohů.
V zahradě, na pěti až desíti odlehlých místech,
zasadil na každém z těchto míst strom jak ochranný příkrov,
ochranný příkrov tohoto stromu, stromu sarbatu s mohutným stínem,
stín pod ním za svítání,

v poledne a za soumraku, nikdy nezmizí.“

Význam stromů v zahradě Blízkého východu je nám tedy víceméně jasný. Nejen že nesou ovoce, ale hlavně poskytují stín ostatním rostlinám i lidem. Dalším dominantním prvkem zahrady Eden je voda:

„A řeka vycházela z Eden k svažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky.“
(Genesis 2.10)

Vodu v tomto postavení zmiňuje i korán („Súra 112 Prostřený stůl, verš 120):

„Pro ně jsou určeny zahrady, pod nimiž řeky tekou, a v nich nesmrtelní navěky budou.“

Jiný rozšířený mýtus o „Starci z hory“ nám pěkně zaznamenal náš již zmíněný krajan Odorik z Pordenone ve svém cestopise [2]:

„Zbudoval zeď mezi dvěma horami té země a prodloužil jí tak, že vedla kolem dokola jedné z těch hor. A za tou zdí byly nejrozkošnější vodní prameny a u nich dlely nejkouzelnější panny, jež země nosila, i nádherní koně tam žili a vůbec vše možné, co slouží k oblažení lidských smyslů. I víno a mléko tam teklo a místu tomu říkalo se ráj. Když Stařec našel nějakého schopného chlapce, dovolil, aby byl přijat do jeho ráje. Když však zatoužil, aby některý král či šlechtic byl zavražděn, poradil se s představeným, jež ráj zpravoval. Ten navrhl, kdo by se k takové službě nejlépe hodil, někdo, kdo obzvláště přilnul k životu v tomto ráji. Tomuto mladíkovi byl podán jistý nápoj, jenž ho okamžitě uspal. Ve spánku byl mladý muž odnesen z ráje. Když se probudil a shledal, že není v ráji, zmocnil se ho šílený žal, až nevěděl, co činí. Když pak žádonil, aby ho Stařec z hory znovu vzal do ráje, dostal tuto odpověď: „Návrat tam je ti odepřen, leda že bys zabil toho a toho krále či šlechtice. Podaří-li se ti to, přijdeš zpět do ráje, ať živý či mrtvý. Prostřednictvím velké touhy mladých mužů vrátit se zpět do ráje, dosáhl stařec, že byl kdokoli zavražděn podle jeho libosti.“

Tento příběh, kromě toho, že odkazuje na vládu šejka Hassana Sabaha v Iráku v 11.století, nám opět ukazuje koncepci zahrady jako ráje, tedy nejvhodnějšího a nejpohodlnějšího místa pro lidské přebývání. Důležitým prvkem zahrady je opět voda ve formě řek i pramenů.

Koncepce zahrady jako stinného místa s vodou (nejlépe tekoucí), je nám vzhledem k přírodním podmínkám míst původu zmíněného mýtu zřejmá. Zajímavé je zamyšlení nad tvůrčím aktem založení zahrady, jakožto vytvořením pevného řádu z chaosu. Zahrada zde představuje kosmologický symbol, který buď evokuje, nebo alespoň propojuje jednotlivé úrovně bytí. Toto propojení tvoří opět stromy - strom života a strom poznání:

„...též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého.“ (Genesis 2.9)

Ještě si dovolím jednu odbočku do světa islámu. „Islámské zahrady“ vynikají značnou různorodostí, což je při historickém rozšíření islámu (od dnešního Španělska až po dnešní Indii) jistě logické. Také asi cítíme, že ne ve všem a ne vždy najdeme nějaký hlubší smysl. Nicméně se zkusme zamyslet nad verši 45-47 ze súry Al-Hidžr:

„45 Naopak bohobojní mezi zahradami a u pramenů budou přebývat:

46 „Vstupte do nich s pokojem a bezpečí!“

47 Z hrudí jejich jim veškerou zášť vyrveme a budou na lehátkách bratrsky odpočívát a druh na druhu se dívat,

48 žádná starost se jich tam nedotkne a nebudou odtamtud nikdy vyhnáni.“,

kteří nám představují opět koncepci ráje jako zahrad (všimněme si i motivu vyhnání). Zahrady tvoří ohraničené místo sloužící k odpočinku. Dále konstatujeme, že v islámském prostředí se vyskytují jak zahrady geometrizované tak přírodní parky. Geometrizované zahrady jsou nejčastější v interiérech paláců nebo městských domů. Naopak „přírodní“ parky (zhruba obdoba našich anglických parků) byly mimo města a jejich využití předpokládalo jednak odpočinek v krajině, dále pak funkci lovecké obory. Velmi časté je v islámském světě spojení pojmů zahrada a hřbitov. Pohřební komplexy šlechty jsou často situovány v zahradách (např. Tádž Mahal). Na tomto místě bude vhodné stručně se zmínit o zahradách typu charbagh. „*Chār*“ znamená persky čtyři a „*bāgh*“ znamená zahrady. Jde o zahrady s centrální kompozicí, dělené chodníčky na menší části. Takové zahrady byly velmi oblíbené u Abbásovců v Persii a u Mughalů v Indii. Zahrady patřily k jednomu ze starověkých divů světa. Patrně se jednalo o zahrady s terasovitým uspořádáním. Podrobněji se o nich vyjádřit není snadné, mohu ale konstatovat, že tradice pěstování kulturních plodin a v užším smyslu i zahradnictví v Mezopotámii vytvořila velmi kvalitní vzory, na něž navazovaly často i mladší civilizace.

Ukázali jsme si, že zahrada je důležitým prvkem naší kultury, a že za určitých okolností může splývat s představou ráje, jako ideálního místa pro lidský pobyt. To by mohlo přispět k vysvětlení obecné obliby zahrad a parků a touhy tato architektonická díla budovat, jakožto obrazy ideálního světa. Jednoduše řečeno, dobrá zahrada na nás působí pozitivním, uklidňujícím dojmem, a proto by mohla sloužit jako vhodné prostředí k akci, která se zaměřuje na požitek z odborné přípravy a znalecké konzumace, tedy z procesu jídla v obou podobách zmíněných v úvodu úvahy. Zbývá si shrnout, jakou představu má naše kultura o ideální zahradě. Jednak je zde velmi důležitý prvek stromů, utvářejících příjemné mikroklima. Dále je významným vodní prvek v podobě umělých či přírodních nádrží. Pokud jde o geometrizaci, jsou možné dvě koncepce. První spočívá ve striktní geometrizaci, což je ale motiv oblíbený spíše u zahrad květinových a druhá v napodobení přírody v celé její složitosti v podobě krajinného parku, kde není sice geometricky jasné uspořádání věcí, přesto je dosaženo jistého druhu harmonie.

Pro účel food festivalu bude patrně lepší prostředí parku bez striktní geometrizace, kterou by pak bylo nutné promítnout do všech složek architektury a designu, což by bylo poněkud svazující. Tato negeometrická koncepce by mohla vhodně navázat na moderní kulturu přírody a „zdravého životního stylu“ a oblibu negeometrizovaných kompozic v uspořádání prostoru, která se projevuje například v rostoucí popularitě japonských zahrad.

Zahrada a festival

Zamýšlel jsem se nad vztahem člověka, jídla a prostředí konzumace. Zbývá mi však ještě jedno téma k přemýšlení. V rámci festivalu zaměřeného na umění přípravy jídla a možnost konzumace vystupuje také motiv festivalu, slavnosti, či společenské události. Až dosud jsem nerozlišoval, zda bude ke konzumaci docházet ve skupině nebo ne. Na tento prvek se nyní zaměřím. Již z významu slova festival dle [1] můžeme vyvodit určité závěry. Festival je slovo přejaté z francouzštiny a označuje soutěžní přehlídku výtvorů nebo výkonů obecně a uměleckých zvláště. Jde tedy o společenskou událost, při které nemá význam pouze individuální konzumace vystavovaných objektů, ale i možnost setkávání odborníků a laiků s podobnými zájmy, možnost porovnávání výkonů a veřejného uznání výkonů vynikajících.

Pokud jde o vztah festivalu /svátku/ slavnosti a zahrady, respektive pěstování kulturních plodin obrátíme se k antice.

Za počátky evropské tradice zahradnictví, je v odborné literatuře (např.[5] a [10]) pokládána koncepce zahrady řecké, respektive krétsko-mykénské. Velmi zajímavé pak jsou

slavnosti spojené s pěstováním kulturních plodin a tedy i potenciálně zahradničením slavené ve starém Řecku. Nejprve si vymezíme božstva, kterých by se tyto slavnosti měly týkat. Bezesporně to jsou Demeter a Persefone. Demeter byla mírná bohyně, spojovaná s úrodou, bezpečím a občanskými ctnostmi. Převratem v jejím životě byla ztráta její dcery Persefone (Περσεφόνη), kterou unesl vládce podsvětí Hades (Αΐδης). Po únosu bloudila Demeter devět dní bez jídla a vody, hledajíc svou dceru. Konečně se dozvěděla (od Helia a Hekate), kdo je únoscem. Následně opustila Olymp a vydala se do Eleusiny. Zde nejprve působila jako vychovatelka královského syna Demofona. Později se nechala poznat a byl jí vystavěn chrám. Jako trest za únos své dcery seslala na zemi neúrodu. Konečně byl spor usmířen Diem a byl rozdělen čas, kdy má Persefone zůstat na zemi a kdy v podsvětí. Tento čas kopíruje vegetační období, to znamená, že Persefone (pokládána často za personifikaci obilí) zůstává na zemi od jara do podzimu a na zimu se vrací ke svému manželu, pánu podsvětí. (podrobněji např. v [6]).

Pozoruhodný je jistě celý kult Demetery v Eleusině. Na Rharijském poli se údajně selo vůbec první obilí. Dále zde byl mlat Triptolemův. Triptolemos (bratr Demofonův) patří z etnologického hlediska nesporně mezi kulturní hrdiny. Právě jemu přikázala Demeter, aby učil lidi pěstování kulturních plodin. Triptolemos přijímající od Demetery obilné klasy je zobrazován již od 5. st. př.n.l. Původně se prý jednalo o venkovský zemědělský kult, který se později změnil v mysteria (tj. kult tajemství) a zde se již dobíráme vztahu mezi pěstováním kulturních plodin (tedy i tvorbou zahrad) a slavnostmi zajišťujícími úspěchy zemědělských snah (a patrně i plodnost v obecnějším smyslu). Eleusinská mysteria probíhala dvakrát ročně a byla označována jako velká a malá. Velká mysteria připadala na přelom září října a předcházela jim přibližně měsíční posvátný mír. Mysteria trvala devět dní tedy stejně dlouho jako Demeter hledala na zemi svoji ztracenou dceru. Nejprve bylo nutné očistění zúčastněných (např. omývání mořskou vodou), následoval slavnostní průvod, pak přišlo napodobení Demeterina hledání Persefone. Po této veřejné slavnosti následovala slavnost pro zasvěcené v Demeterině chrámu. Šlo v podstatě o „svaté drama“, které představovalo příběhy Demeter, Persefone a Iakha (místní název pro Bakcha). Celá tato slavnost zobrazovala odchod Persefone do podsvětí.

Malá mysteria, oslavovala pak návrat Persefone na tento svět. Konána byla na jaře. Tyto slavnosti patrně vymezovaly vegetační cyklus a jejich účelem bylo opakováním událostí, které vedly ke zisku kulturních plodin, zachovat status quo.

V souvislosti s řeckou mytologií se ještě zmíníme o dvou slavnostech. Jsou jimi Thesmoforie a Adonie slavené v Athénách. Slavnosti Thesmoforií se účastnily pouze

provdané ženy plnoprávných občanů. Thesmoforie byly principiálně stejné jako velká mysteria eleusinská. Šlo o rituální napodobení truchlení Demeter po únosu Persefone. Ženy držely půst, nesměly se zdobit, nutná byla i pohlavní zdrženlivost. V celém svátku byla patrně řada symbolů a smyslem svátku bylo opět udržet plodnost (ať již plodnost půdy, nebo žen) a zachovat jakýsi řád, či status quo.

Při Adoních sázely ženy do prasklých květináčů salát, spolu s fenyklem a obilím (tzv. Adonidovy zahrádky). Tyto rostliny vyrostly velmi rychle, rychle však také zvadly. Vadnutí rostlin mělo symbolizovat Adonidovu smrt (Adonis byl mj. milencem Persefone). Adoní se směly účastnit i prostitutky a milenci. O symbolickém propojení obou těchto slavností pojednáno podrobněji v [9].

Vzhledem k tomu, že s pěstováním kulturních plodin je úzce spojen i usedlý způsob života a s usedlým způsobem života souvisí zákony a společenský řád je pro Demeter užíváno epiteta „vydavatelka zákonů“ (θεσμοφόρος). Logický je také přídomek „vysílatelka darů“ (ἀνησιδώρα), míněno jako ta, která vysílá rostlinstvo ze země.

Na Zahradu řeckou plynule navázala zahrada římská. Ve městech se římská zahrada obvykle nacházela v atriu v okolí impluvia (nádržky). Byla to patrně zahrada geometrizovaná a obsahovala již zmíněné prvky.

Nahlédli jsme, že v antice bylo budování zahrad hluboce promyšlenou činností s velkou tradicí a že značná část kultů a tím i slavností byla spojena s pěstováním kulturních plodin, potažmo se zahradnictvím. Pořádání slavností zahradách bylo i v minulosti relativně nedávné velmi oblíbené. Jako příklad můžeme použít Crystal palace architekta Paxtona, postavený pro světovou výstavu (přesněji The Great Exhibition of the Works of Industry of all Nations) roku 1851. Na svou dobu šlo o supermoderní budovu ze skla a litiny, uvnitř však byly mimo jiné umístěny i vzrostlé stromy. Vodní prvek v rámci této „hi-tech“ zahrady tvořila 8 m vysoká skleněná fontána. Po výstavě byla budova přemístěna. Pokud bychom se na tento příklad podívali z jiného úhlu, mohli bychom konstatovat, že výstava se nekonala v budově ozvláštněné zahradou, ale v zahradě (Hyde park) ozvláštněné budovou (Crystal palace).

Je možné, že zahrada je oblíbeným místem pro pořádání slavností ze stejného důvodu, jako je oblíbena pro „rajské přebývání“. Ať už je příčinou manifestace kosmogonie, plnění kulturního vzorce či symbolika vítězství řádu v podobě kultury nad chaosem v podobě divoké přírody, faktem zůstává, že se v zahradách cítíme příjemně a proto může být zahrada ideálním místem pro požívání kulturních plodin a pořádání slavností, respektive festivalů.

Syntéza = foodfestival v zahradě

Jak jsem naznačil výše, má jídlo díky nutnosti své existence a zároveň srozumitelnosti velký potenciál k přenosu kulturních vzorců, což činí z požívání rituál oblíbený napříč kulturami. Pro funkci tohoto rituálu je bezpodmínečně nutné zajištění komfortu jedince, který se rituálu účastní. Komfortu lze dosáhnout jednak prostředím, ve kterém k požívání dochází a dále pak možností sdílení rituálu v daném prostředí v rámci skupiny.

Vhodným prostředím v tomto smyslu se mi zdá být zahrada. A to zahrada ideálně taková, která obsahuje jak vzrostlé stromy, tak vodní prvek. Tyto dvě složky spoluvytvářejí příjemné klima. Vhodná by mohla být ještě určitá geometrizace prostoru ať už květinami, či dočasnými konstrukcemi vztyčenými v rámci festivalu. Celek by měl umožňovat setkávání v příjemné klimatu a vyváženost mezi možnostmi skupinového a soukromého prožitku představovaných kvalit.

Literatura:

- [1] kolektiv autorů: *Slovník spisovného jazyka českého II h-l*, s. 237 jídášství-jího-, ČSAV, Praha 1989
- [2] Oldřich Čech z Pordenone: *Cesta do říše velkého chána: Popis východních krajů světa*, Kvasnička a Hampl, Praha 1998
- [3] C. Lévi-Strauss: *Mythologica I-III*, Argo 2007, Praha
- [4] S. N. Kramer: *Historie začíná v Sumeru*, Odeon, Praha 1966
- [5] kolektiv autorů: *Zahrady a parky v Čechách na Moravě a ve Slezsku*, Libri, Praha 1999
- [6] L. Saska-F. Groh: *Mythologie Řeků a Římanů* (8. vydání), I. L. Kober, Praha 1938
- [7] M. Eliade: *Mýtus o věčném návratu*, Oikúmené, Praha 1993
- [8] J. Assman: *Egypt ve světle teorie kultury*, Oikúmené, Praha 1998
- [9] http://ufar.ff.cuni.cz/foto/Comics_soubory/frame.htm#slide0025.htm

- 2.1. VÝBĚR MÍSTA Z HLEDISKA MORFOLOGIE A HISTORIE LOKALITY

- 2.1.1. Úvaha nad pojmem – genius loci

Genius loci

A co že to vlastně je? Václav Cílek na tuto otázku odpovídá: „Genius loci je to, proč se na nějaké místo vracíme, nebo to, k vůli čemu lezeme po rozhlednách.“ Přibližme si to na jednodušším příkladě. Když velcí architekti předindustriální éry hledali nejvhodnější místo pro své stavby, řídili se nejméně dvěma pravidly. Prvním byly technické možnosti jejich doby. Ne každému místu bylo možno vnutit svoji vůli způsobem, jakým to leckdy činí architekti dnešní, protože neměli k dispozici těžkou techniku. Druhým pak cosi, čemu říkali právě „duch místa“ - latinsky genius loci. Stavba musela s místem komunikovat. Její účel musel nějakým způsobem souviset a navazovat na - dnes bychom obrazně řekli - atmosféru místa, v němž měla stát. Respektování těchto pravidel vedlo leckdy i k podstatným změnám původního návrhu stavby. Dodnes můžeme tento postup pozorovat na známých, raně renesančních toskánských vilách. I mezi dnešními architektonickými díly však lze takové příklady nalézt. Za všechny si zvolme např. známý hotel, rozhlednu a vysílač na Ještědu, který svým tvarem protahuje a doplňuje linii kopce na němž stojí, čímž využívá „nabídky“ jeho přirozeného tvaru.

Sousloví genius loci se však častěji týká krajiny. Shora zmiňovaný autor píše následující: „Hovořit dnes o krajině, jejím rázu a jejím působení znamená zejména hovořit o architektuře a urbanismu, protože ty z největší míry určují budoucí charakter naší země. Nejedná se přitom jen o domy, ale také o technické a liniové stavby, dálnice, vodní nádrže, sklady a parkoviště. Měli bychom se ptát, jak je možné, že tolik obdivovanou českou krajinu vytvořili lidé bez znalosti územního plánování a že tu krásnou lidovou architekturu stavěli celá staletí lidé bez architektonického vzdělání? Kde se stala chyba, že jsme si nechali vnutit všechny ty krásné, vědecké a stylotvorné designy, ve kterých se necítíme dobře? Nejspíš málo respektujeme to základní - místo a jeho duch.“

Christopher Day říká: „Duch místa živí přístup a činy těch, kteří ho řídí, stavějí, spravují a užívají. Není proto divu, že se necítíme dobře v supermarketech ovládaných pojmem ‚ber‘, který není doplněn o ‚dávej‘ prostřednictvím řemesel a služeb... Kde se zničí místo, tam se zničí i kultura, následuje sociální i osobní znehodnocení... Každý region měl strukturální systém odpovídající materiálům, klimatu a kultuře - což je něco, co by se z rozmaru nemělo zahodit. Tento systém do velké míry určoval způsob výstavby. Rozměry místního stavebního dřeva omezovaly délku trámů, a tím i rozsah klenebních polí a šířku budovy. To způsobovalo vnitřní jednotnost všech budov v dané oblasti, dokonce i v rozmezí několika staletí.“

2.1.2. Výběr konkrétní lokality

Praha 2 - Vinohrady

Riegrovy sady leží v Praze v městské části Vinohrady. Jedná se o městský park o výměře 11 hektarů ležícím v nadmořské výšce 237 – 270 metrů, mezi ulicemi Polská, Chopinova, U Rajske zahrady a Italská. V parku se nachází rozsáhlé travnaté plochy, dětské hřiště s herními prvky (pískoviště, klouzačka, pružinové houpačky, závěsné houpačky, kolotoč, skluzavka s prolézačkou a stěnou na lezení, to vše umístěné na slunci), dále pak sportovní stadion TJ Bohemians a sportoviště Sokola Vinohrady.

Riegerovy sady, pojmenované po českém politikovi F. L. Riegrovi, vznikly v roce 1902 spojením bývalé zahrady Kanálka a zahrad několika usedlostí: Saracinky, Švihanky, Pštrosky a Kuchynky. Většinou se jedná o bývalé vinice, které byly založeny za vlády Karla IV.

Jihozápadní část sadů se sochou Františka Ladislava Riegra od Josefa Václava Myslbeka z roku 1913 leží na území bývalé zahrady Pštrosky.

Vlastní park byl po vykoupení všech pozemků vinohradskou obcí založen v letech 1904 - 1908 vinohradským zahradním ředitelem Leopoldem Bařkem. V roce 1938 byla plocha sadů zmenšena výstavbou vinohradské sokolovny s hřištěm podle plánů architektů Františka Marka a Zbyňka Jirsáka.

Sady nesly od svého vzniku jméno českého politika Františka Ladislava Riegra, během války byly přejmenovány na Smetanovy sady. Po válce byl zdevastovaný park obnoven v roce 1947.

Známým objektem je bývalý Šťastného hostinec, přestavěn roku 1934, a kterému se podle nájemce říkalo Šretrova restaurace. Po válce zde byly vystavěny různé školní objekty zejména na prostoru bývalé Rajske zahrady – zásobní zahrady města Prahy založené Františkem Thomayerem. Dnešní hospoda Riegrovy sady, jež leží uprostřed parku, je oplocena jak živým tak drátovým plotem. Plocha hospody s lavičkami je rozsáhlá a není snadné najít podobně velkou zahrádku.

Park je známý svými prostornými loukami, harmonickými průhledy a nezapomenutelnou vyhlídkou na Prahu, ale i intimními zákoutími v téměř lesním prostředí. Přípomínkou časů dávno minulých je také klasicistní rozhledna postavená ve 20. letech 19. století, rozhledna přezdívaná Mlékárna, která byla zrekonstruována a v současné době v ní funguje kavárna. I odtud je překrásný výhled z ptáčích perspektivy na malebnost města. Z těchto důvodů je park jakousi oázou uprostřed velkoměsta a vyhledávaným místem k odpočinku a odreagování.

- 2.3. FUNKČNÍ ŘEŠENÍ ÚČASTNÍKŮ

Organizace provozu celé akce je založena na toku dvou hlavních skupin:

- účastníci
- vystavovatelé

Provozní schéma je výrazně ovlivněno požadavkem na komfort účastníků a tím znásobením zážitku z degustace.

K obecným zásadám tedy řadím tyto prvky organizace:

- neoplocení vymezeného prostoru festivalu /jiné organizační zajištění platby vstupného/
- zážitková trasa od zahájení /základní informace u vstupních míst/ přes vlastní návštěvu degustačních stánků jednotlivých vystavovatelů až po vygradování akcí v centru areálu u vyvýšeného pódia /vyhlášení výsledků soutěží, přehlídky, zábavní a soutěžní akce..../ a na závěr uklidnění /odpočinek, relax..../
- zajištění dostatečného počtu sociálního zařízení
- kvalitní organizační a zabezpečovací složka personálu – ochota, úslužnost, oblečení

- 3. INTEGRÁLNÍ DESIGN CELÉ AKCE

- 3.7. zastřešení jednotlivých stánků – membránové konstrukce
- 3.8. design stánku
- 3.9. design stolů
- 3.10. design nádobí
- 3.11. design loga
- 3.12. propagace /plakáty, tisk, TV.../

- 4. PRŮVODNÍ TECHNICKÁ ZPRÁVA

SEZNAM DOKUMENTACE

01/ SITUACE

02/ DROBNÁ ARCHITEKTURA

03/ GRAFICKÝ DESIGN

4.1. membránové konstrukce – www.archtex.cz

4.2. pódium

4.3. stolky

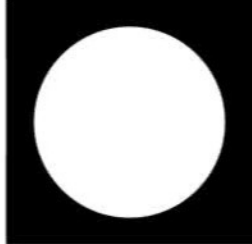
4.4. drobná architektura /vodní prvek, květiny, lavičky.../

4.5. příbory

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE NA TÉMA

**FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT**

ENVIRONMENTAL DESIGN

ENVIRON

ENVIRONMENTAL DESIGN

KATEDRA	ENVIRONMENTAL	DESIGNU
VEDOUcí PRÁCE	- PROF.DR.ARCH.BOŘEK ŠÍPEK	
AUTOR PRÁCE	- JAN LIŠKUTÍN	

2009

SITUACE 1:3000

Legenda:

- zastávky MHD
- hlavní místa (vstup, tech. zázemí, centrum)
- základní osa pohybu návštěvníků
- pohyb kateringů
- stánky

RIEGROVY SADY - PRAHA

Legenda:

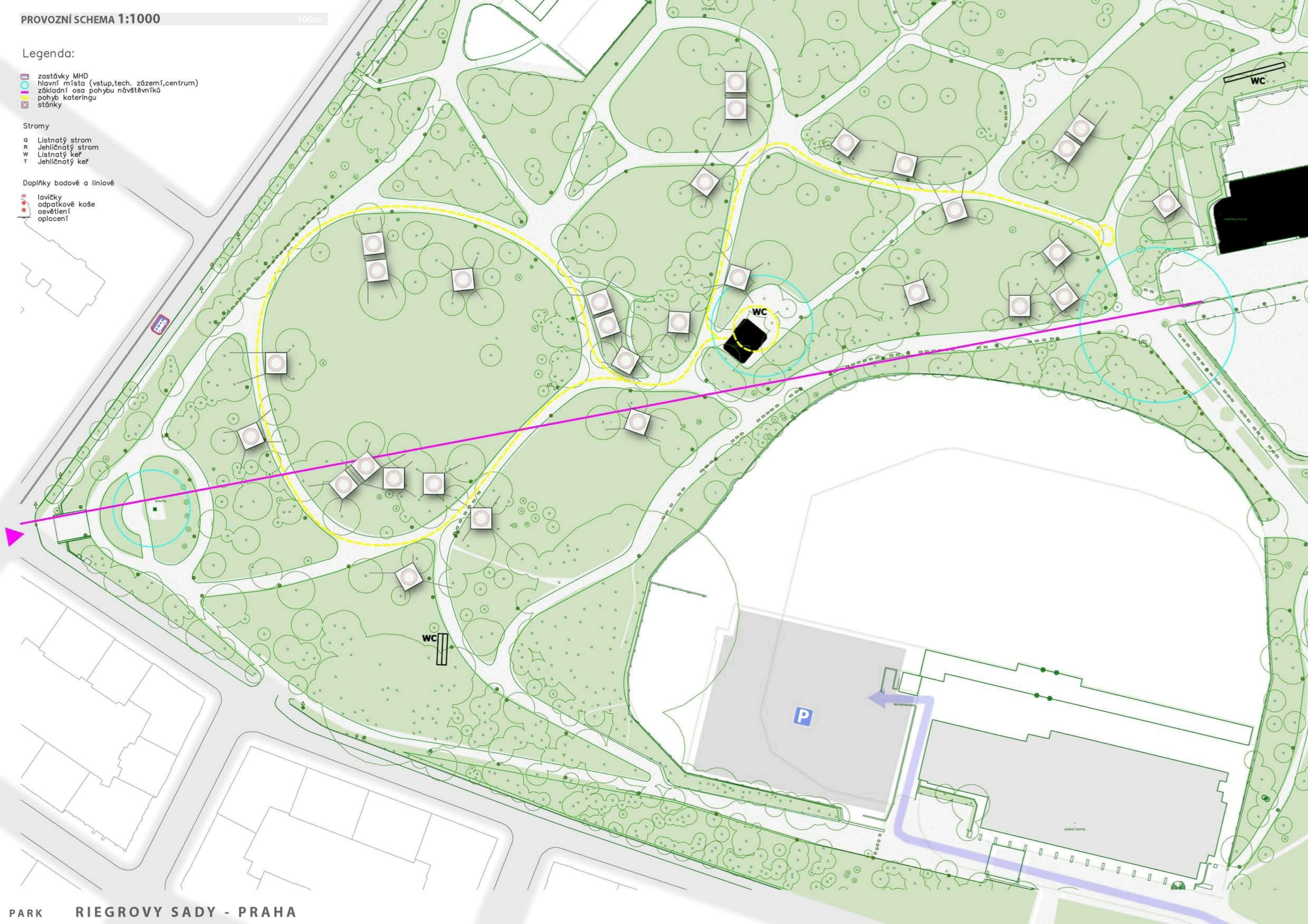
- zastávky MHD
- hlavní místa (vstup, tech. zázemí, centrum)
- základní osa pohybu návštěvníků
- pohyb kateringů
- stánky

Stromy

- Listnatý strom
- Jehličnatý strom
- Listnatý keř
- Jehličnatý keř

Doplňky bodové a liniové

- lavičky
- odpadkové koše
- osvětlení
- oplocení

NÁVRH ROZMÍSTĚNÍ STÁNKŮ

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

NÁVRH ROZMÍSTĚNÍ STÁNKŮ

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

NÁVRH STOLOVÁNÍ POD STROMY

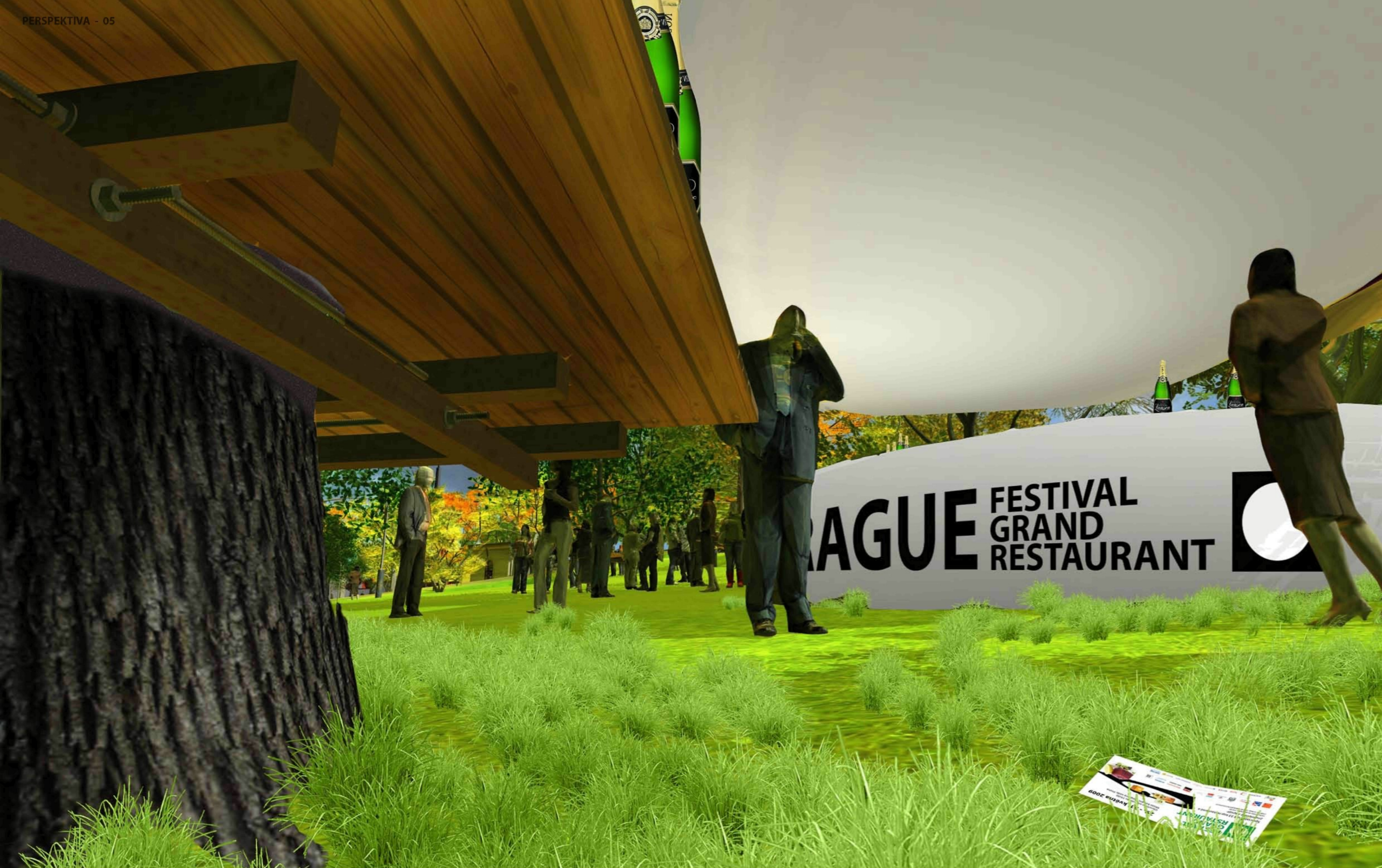

NÁVRH STOLOVÁNÍ POD STROMY

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

DETAIL UCHYCENÍ STOLŮ KE STROMŮM

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

NÁVRH STÁNKU

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

Technická zpráva>

<Prostorové uspořádání stánků kopíruje linie komunikací a odvíjí se od rozmístění stromů
(pro kotvení ke stromům uvažují pouze vzrostlé stromy, jejichž kmeny popř. větve by byly schopné přenášet vzniklá zatížení).

<Technické řešení jednotlivých stánků je závislé na stavu stromů a byla by nutná konzultace se zahradníkem
(jeho pokyny by byly směrodatné pro přesné určení rozmístění jednotlivých kotvících prvků).

<Principy kotvení jsou stejné pro všechny stánky i stoly.

NÁVRH ZASTŘEŠENÍ

FESTIVAL
GRAND
RESTAURANT

Podrobné informace, foto šéfkuchařů, kompletní menu restaurantů, nápojů a celý doprovodný program najdete na www.praguefoodfestival.cz

FESTIVAL GRAND RESTAURANT

29. - 31. května 2009

Otevřeno od 8:00 do 19:00.
Místo konání, Riegrovy sady, Praha

FESTIVAL GRAND RESTAURANT

29. - 31. května 2009

Otevřeno od 8:00 do 19:00.
Místo konání, Riegrovy sady, Praha

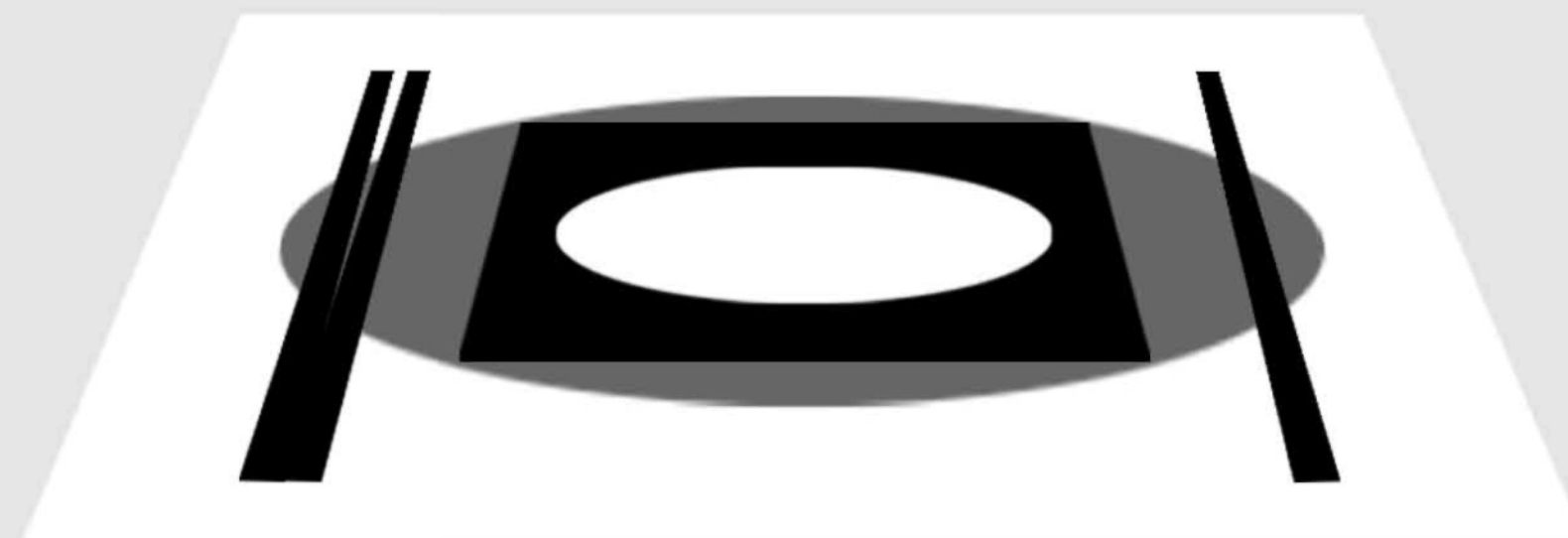
Speciality od 33 top restaurantů a
znamenité nápoje

ochutnáte za pouhých 350 Kč
(100 Kč vstup, 250 Kč základní konzumace)

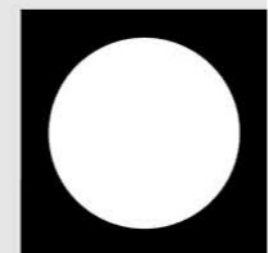
Speciality od 33 top restaurantů a znamenité nápoje
ochutnáte za pouhých 350 Kč

(100 Kč vstup, 250 Kč základní konzumace)

NÁVRH LOGA, POZVÁNKY A ZÁKLADNÍHO SERVISU

FESTIVAL GRAND RESTAURANT

bakalářská práce

REKTORÁT A VĚDECKÁ KNIHOVNA UJEP

GABRIELA TRUBAČÍKOVÁ

FUATUL 08/09

Průvodní zpráva

Úvod

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, působící v Ústeckém kraji jako jediná veřejnoprávní vysoká škola zaznamenává od svého vzniku v roce 1991 velký přírůstek studentů a vědeckých pracovníků. Stávající prostorové a technické zázemí univerzity již kapacitně nedostačuje počtu studentů a zaměstnanců. Nevhodné je také rozmístění jednotlivých fakult a ostatních pracovišť v rámci celého města. Projekt Kampusu má zajistit vhodné a dostačující prostory pro vzdělávání a výzkum. Přispěje také k rozvoji a revitalizaci této městské části a k jejímu propojení s centrem města. Důležitým bodem výstavby se stává univerzitní knihovna a multifunkční centrum, která má vytvořit „srdce“ kampusu.

Karakteristika místa

Vznikající kampus se nachází v blízkosti městského centra, v části města zvané Klíše. Jedná se o areál bývalé nemocnice, rozkládající se na svahu s výšním cca 12 metrů, který je omezen ulicemi – České mládeže, Reslova, Pasteurova, Londýnská a Klišská. Součástí areálu se také stala ulice Mendělejeva. Urbanistická koncepce nemocničního areálu se realizovala téměř jedno století podle plánů architekta Loose. Současná podoba byla dokončena v roce 1983. Areálu dominuje budova A, původně interní pavilon a budova B. V blízkosti areálu se nachází Pedagogická fakulta, která by se po odstranění zidky v severní části kampusu měla stát přímo jeho součástí. Současné době fungují zrekonstruované budovy D, ve které se nachází Fakulta sociálně ekonomická, budova B, ve které se nachází Fakulta umění a designu, budova vrátnice J a původně administrativní budova H, které zde patří k nejstarším zachovalým objektům. Do budoucna je do areálu plánován přesun Filozofické fakulty do budovy F a Přírodovědecké fakulty do budovy B.

Doprava

Vnitřní příjezd z centra Ústí nad Labem k areálu se nachází v jižní části areálu v ulici Klišská, na křižovatce Klišská Londýnská je do budoucna navržen kruhový okružní s přímým napojením na plánovaný podzemní parkovací dům, který se bude nacházet ve spodní části kampusu na rohu ulic Londýnská a Pasteurova. Vjezd z ulice Klišská pokračuje ulicí Mendělejevovou přes areál do ulice České mládeže, před budovu Pedagogické fakulty. Další vjezd se nachází z rohu ulic České mládeže a Reslova před budovu Fakulty užitého umění a designu, kde se nachází cca 60 parkovacích míst. Do areálu lze vjet i třemi vjezdy z ulice Pasteurova.

Vnitřní pěší přístup je od autobusové zastávky Klišská spolu s přístupovou cestou směrem od Pedagogické fakulty. Studenti budou také využívat všechny vjezdy do areálu, velmi frekventovaně směr od kolejí a menz, přes ulici České mládeže a Mendělejevovu.

Urbanistická koncepce

Urbanistickou koncepcí kampusu jsem umístila přímo do středu univerzitního městečka. Svou polohou podtrhuje svou významnost v rámci celého areálu a usnadňuje v něm tak celkovou orientaci. Budova zachovává původní stezky procházející tímto místem. Hlavní cesta přichází od autobusové zastávky směrem do centra kampusu půlí hmotu na dvě části – budovu univerzitní knihovny a rektorát. Budova univerzitní knihovny na druhé straně respektuje urbanistickou osu stávající zástavby, a otvírá se zde do otevřeného prostoru, hlavního náměstí, vhodného pro setkávání. Na druhé straně budova rektorátu využívá klidnější prostor vhodný spíše pro relaxaci v zeleni.

Obě budovy mají otevřený parter, který umožňuje volné propojení obou náměstí.

Upřesňovaný svažité terén, je na místě knihovny a rektorátu srovnán, umožňuje to tak zjednotit prostorovou orientaci, která je ve vzdělávacích zařízeních velmi důležitá. Teréní rozdíly je vyrovnán pochozími terasami, které slouží studentům ve volném čase jak místo pro venkovní studium a odpočinek.

Urbanistické řešení

Univerzitní centrum je rozděleno na dvě části. Rektorát a vědeckou knihovnu. Obě hmoty jsou podélně přiznuty atriem a jsou v parteru volně průchozí. Atrium přímo osvětluje v budově vědecké knihovny výstupní a čtenářské prostory spolu s osvětlením přes profilitovou fasádu. Budova rektorátu se zvedá směrem na sever a vytváří tak viditelný střed kampusu. Orientační bod, který je viditelný ze všech frekventovaných míst. Výškově však jen nepatrně převyšuje původní výšší bod v celém areálu. Na druhé straně budova vědecké knihovny zaplouvá a otvírá se mezi fakulty na druhé straně.

Urbanistická práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Průvodní zpráva

Technická zpráva

Konstrukční řešení

Konstrukční systém tvoří železobetonový monolitický skelet o rozměrech $\varnothing 400\text{mm} - \varnothing 500\text{mm}$. V místech, kde se nachází přednáškové sály je použita železobetonová rámová konstrukce. Ve stejné osové vzdálenosti jako skeletový systém - 8m.

Vodorovné konstrukce jsou monolitické železobetonové o tloušce 350mm, s využitím stropního systému cobiax, který umožňuje přenášet velké rozpětí. Konstrukce příček je v budově rektorátu řešena montovanými příčkami. Stěny sestávají z prosklených, plných, nebo částečně prosklených modulů doplněných dřevními segmenty. Tloušťka stěny je 100mm. Neprůzvučnost stěn je u plně stěny 46dB. U prosklené stěny (dvojitě prosklení s meziskelní žaluzií) 41dB.

Fasáda je tvořena z profilovým litým sklem, zasazeným do hliníkových profilův kombinaci se skleněnými tabulemi. Profily mají 81% prostupnost světla, jsou neprůhledné.

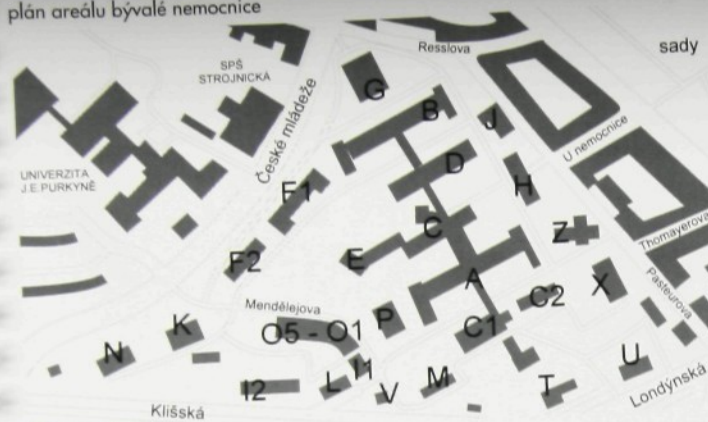
Skleněná atria mají minimální sklon pro odtok dešťové vody a jsou nesené ocelovými nosníky, ve vzdálenosti cca 2500 mm. Plocha skleněné tabule nepřesahuje plošný rozměr 5m².

TZB

Oba objekty jsou klimatizovány, vzduchotechnika je vedena pod stropem v podhledech.

Vytápění bude zajištěno kotly na zemní plyn, které se nachází spolu se zásobníky teplé vody a technickými místnostmi VTZ v 2PP.

plán areálu bývalé nemocnice

J - vrátnice, nejstarší budova
H - nejstarší budova
E - chirurgický pavilon
F1 - tuberkulózní pavilon
F2 - infekční
A - interní pavilon (1930)
X, M, U - technické zázemí nemocnice
N - dílny a sklady
C1, C2 - operační sály a sklady
B - (1937)
O5-O1 - svobodárny pro zdravotnice
K - patologie
N - dílny a sklady (60 léta)
P - rentgenologie

současné rozmístění univerzity ve městě

Hoření ulice - ekonomický odbor, provozně technický odbor, zaměstnanecký odbor, část. Pedagogické fakulty

Stará ulice - výukové prostory

České mládeže - Pedagogická fakulta, centrum informatiky

Za Valcovnou - Fakulta výrobních technologií a managementu, katedra biologie PíF

Na Okraji - Fakulta výrobních technologií a managementu

Velká hradební - FuD

Králova výšina - Fakulta životního prostředí

Moskevská - Fakulta sociálně ekonomická, vedení a všechny katedry

koleje a menzy

Městské sady

Vrchlického sady

Mánesovy sady

Smetanovy sady

park Republiky

kultura

doprava

sportovní centrum

časová dostupnost

bakalářská práce

REFKORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

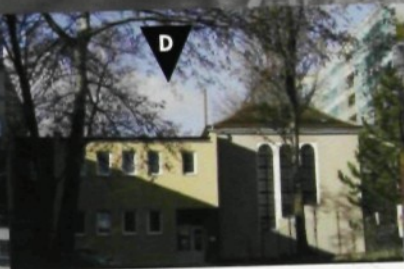
konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Širší souvislosti

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

měřik

Fotografie okolí

- stávající zástavba
- zeleň
- plánovaná zástavba

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

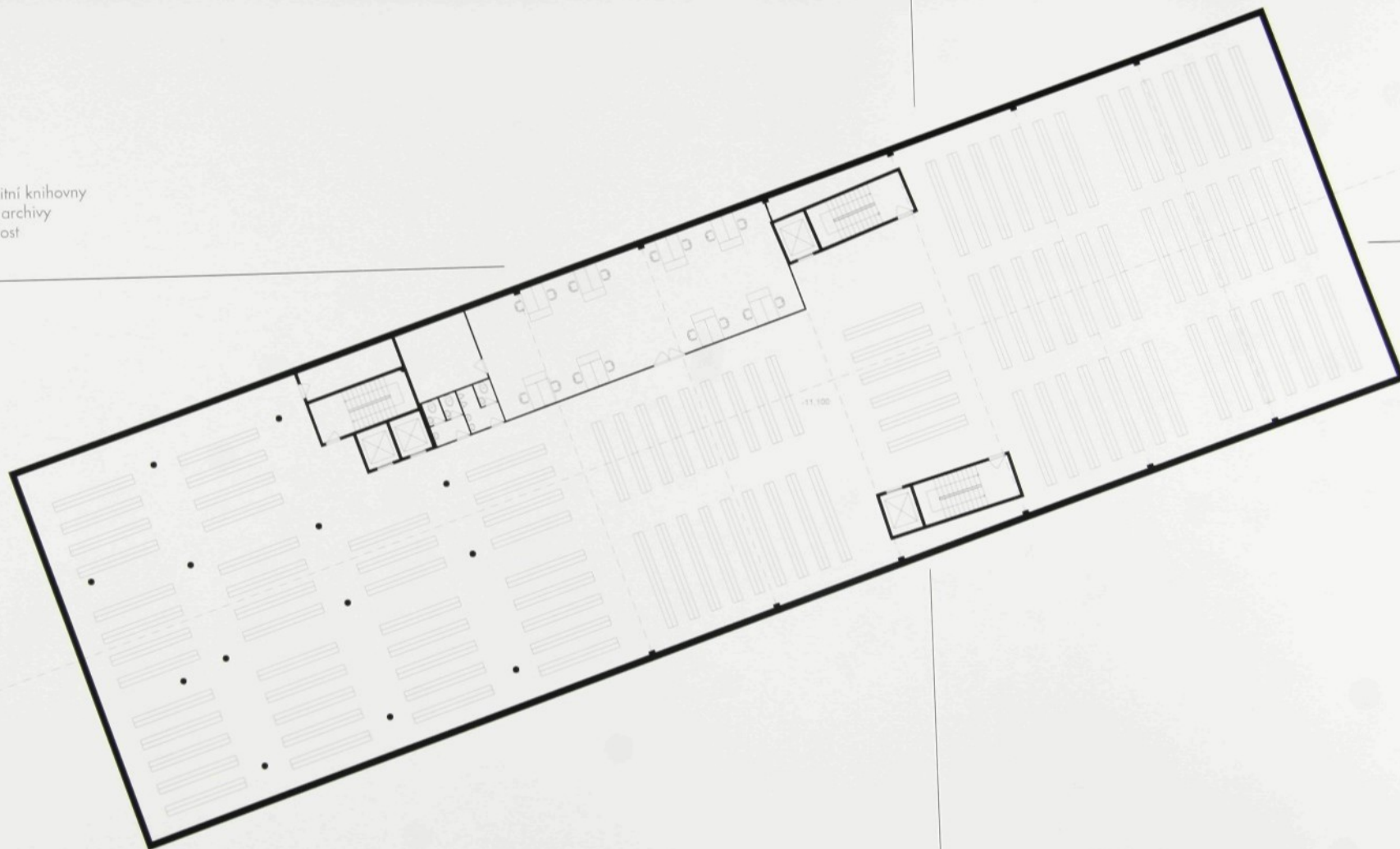
vypracovala

Gabriela Trubačiková

SITUACE

měřítko
1:150

- 1 archivy univerzitní knihovny
- 2 kancelář, dílna archivy
- 3 technická místnost

- 1 technická místnost
- 2 sklad
- 3 datová místnost

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

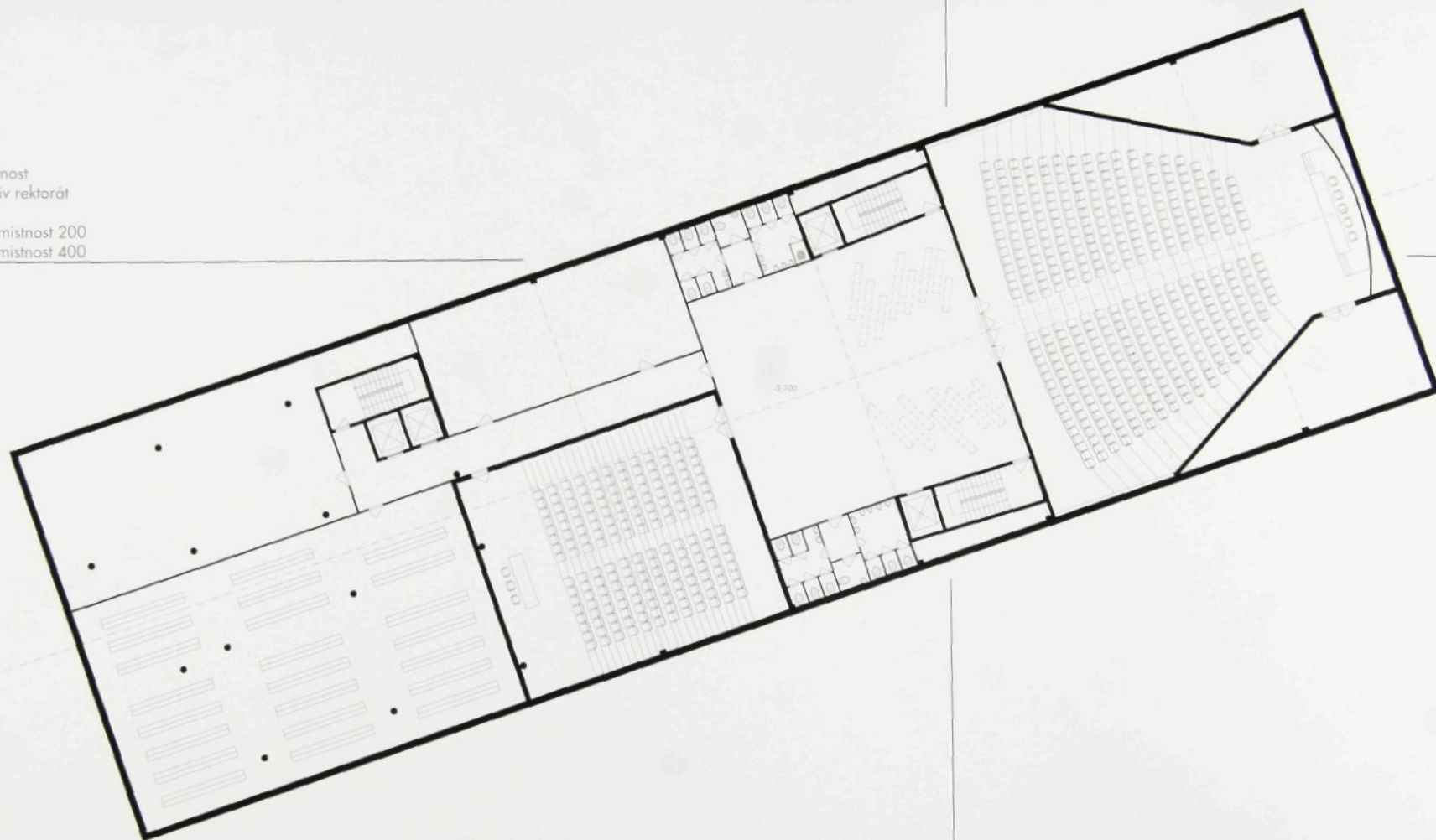
Gabriela Trubačiková

měřítko

Půdorys 2PP

1:250

- 1 technická místnost
- 2 centrální archiv rektorát
- 3 hala
- 4 přednášková místnost 200
- 5 přednášková místnost 400

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

měřítko

Půdorys 1PP

1:250

-
- 1 info centrum
 - 2 sklad informačních materiálů
 - 3 café, snack

- 1 přednášková místnost 100
- 2 pc učebna
- 3 internet, copy centrum
- 4 šatny
- 5 café, snack
- 6 kníkupectví
- 7 galerie

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

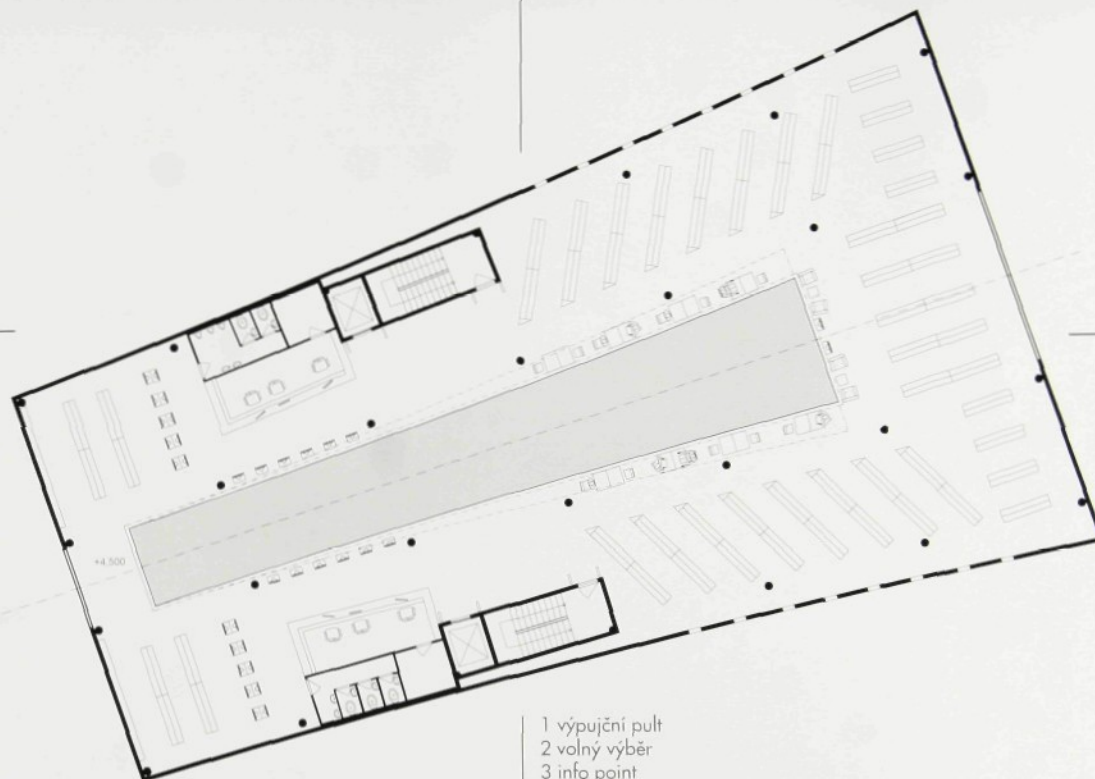
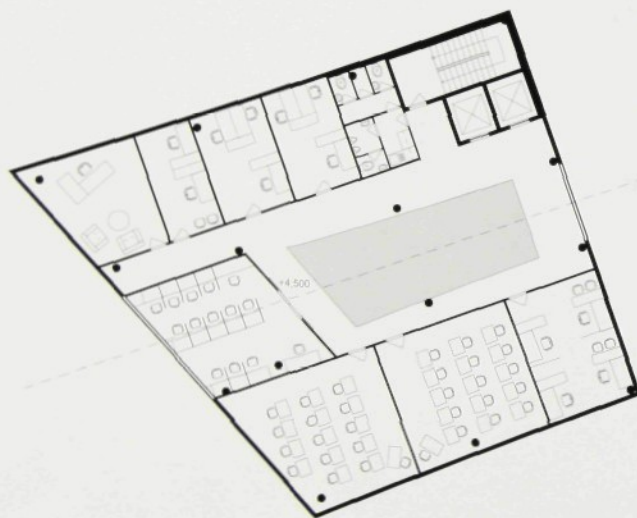
měřítko

Půdorys 1NP

1:250

- 1 učebna
- 2 pc učebna
- 3 kanceláře univerzity 3. věku

- 4 kanceláře odboru celoživotního vzdělávání
- 5 kanceláře PM

- 1 výpůjční pult
- 2 volný výběr
- 3 info point
- 4 studovna

2NP

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

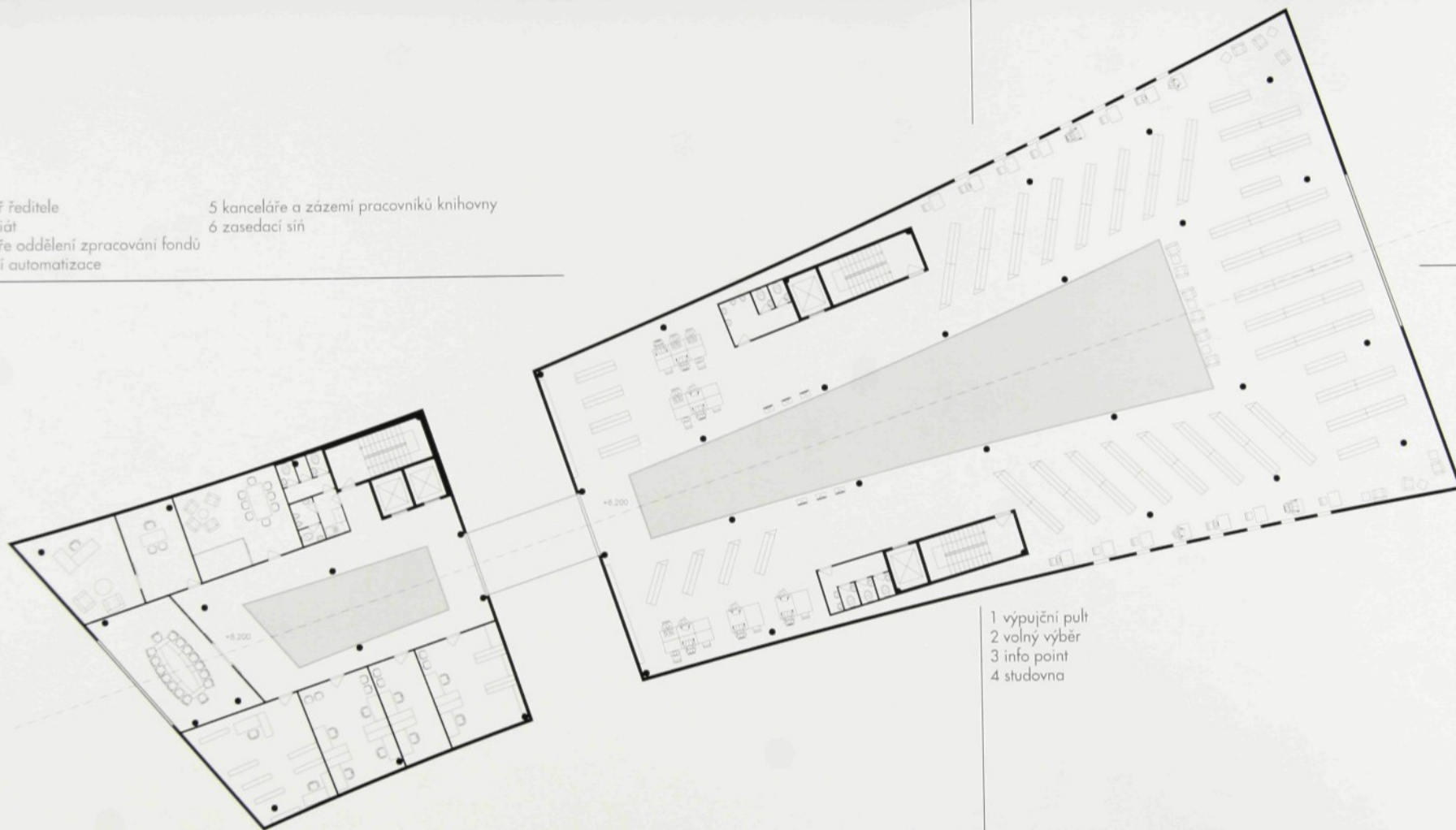
měřítko

Půdorys 2NP

1:250

- 1 kancelář ředitele
- 2 sekretariát
- 3 kanceláře oddělení zpracování fondů
- 4 oddělení automatizace

- 5 kanceláře a zázemí pracovníků knihovny
- 6 zasedací síň

- 1 výpůjční pult
- 2 volný výběr
- 3 info point
- 4 studovna

3NP

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Bužek

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vyrabovala

Gabriela Trubačiková

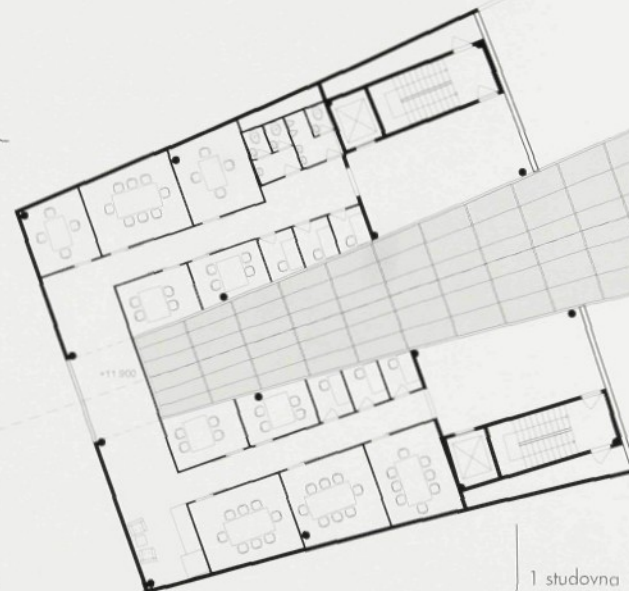
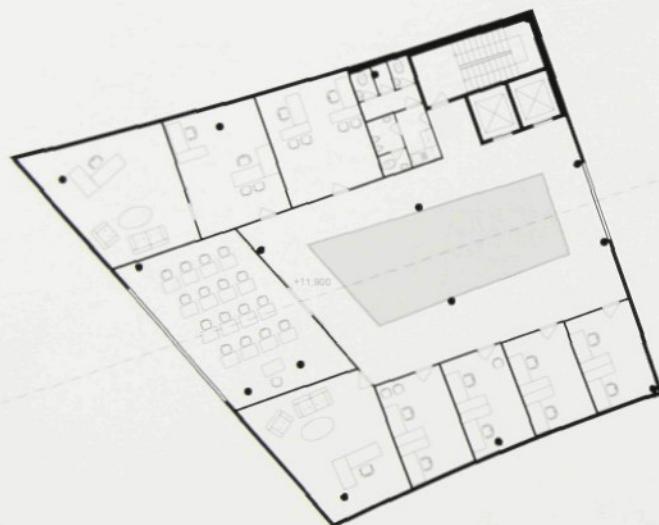
měřítko

Půdorys 3NP

1:250

1 kancelář vedoucího I
2 sekretariát
3 spisovna
4 kontaktní kancelář KAS

5 kancelář vedoucí II
6 kancelář pracovníků
7 školící místnost

1 studovna
2 kopírka, tiskárna

4NP

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

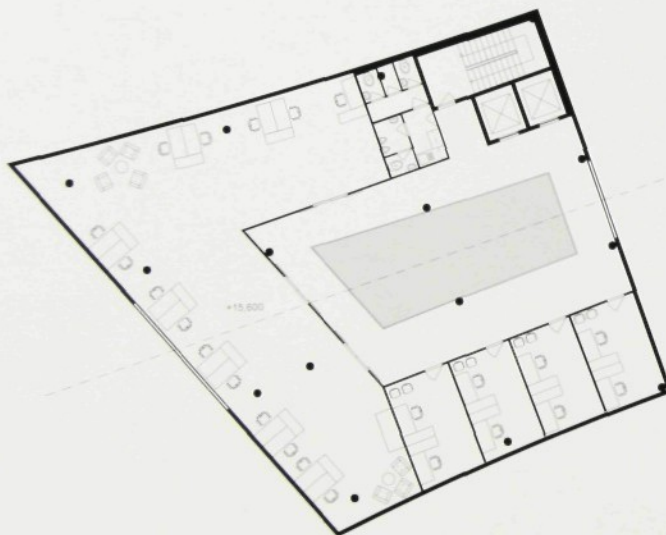
Gabriela Trubačiková

měřítko

Půdorys 4NP

1:250

- 1 kancelář vedoucího
- 2 kancelář vedoucí počítačové sítě
- 3 kancelář dílna I
- 4 kancelář dílna II

5NP

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

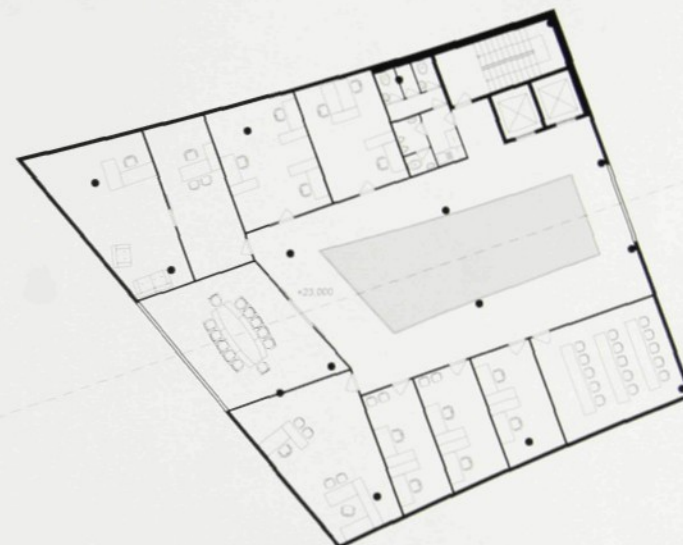
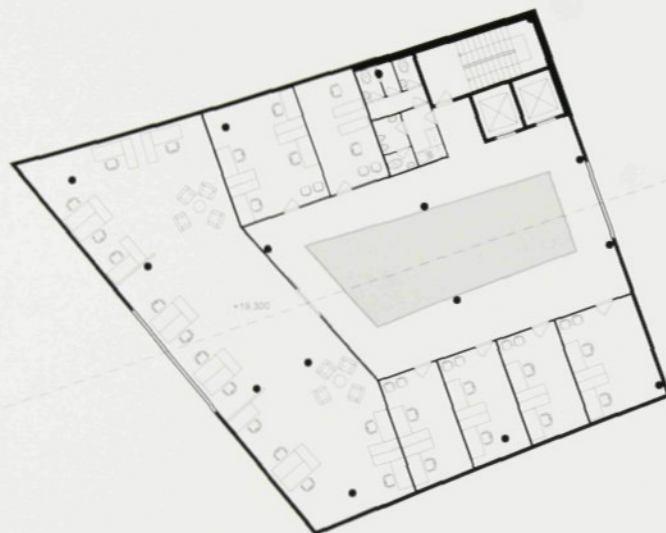
Gabriela Trubačiková

měřítko

Půdorys 5NP

1:250

- 1 kancelář zaměstnanecký odbor
- 2 kancelář ekonomický odbor
- 3 kancelář provozně technický odbor

6,7NP

- 1 právní oddělení
- 2 asistent právníka
- 3 kancelář pro rozvoj
- 4 kancelář pro vnější vztahy
- 5 kancelář BZOP
- 7 kancelář redaktora UJEP
- 8 kancelář oddělení vědy
- 9 kancelář kontrola a audit
- 10 videokonferenční místnost
- 11 zasedací síň

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

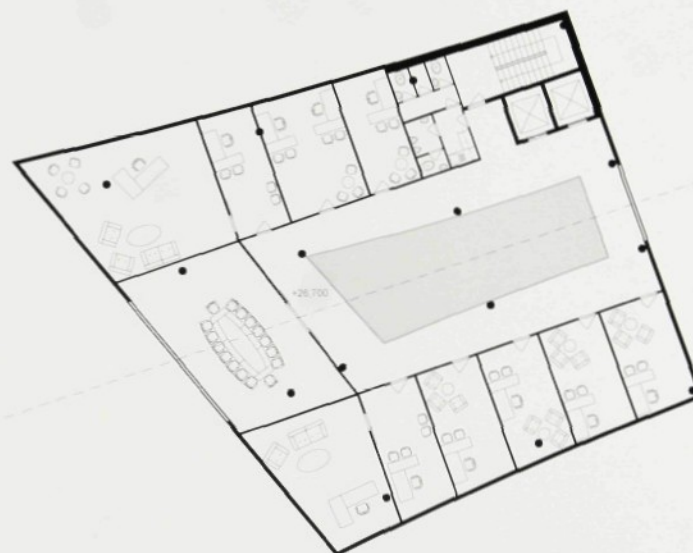
měřítko

Půdorys 6,7NP

1:250

1 kancelář rektora
2 kancelář asistenta rektora
3 kancelář tiskový mluvčí
4 kancelář kvestora

5 kancelář asistent kvestora
6 kancelář prorektora
7 zasedací síň

8NP

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

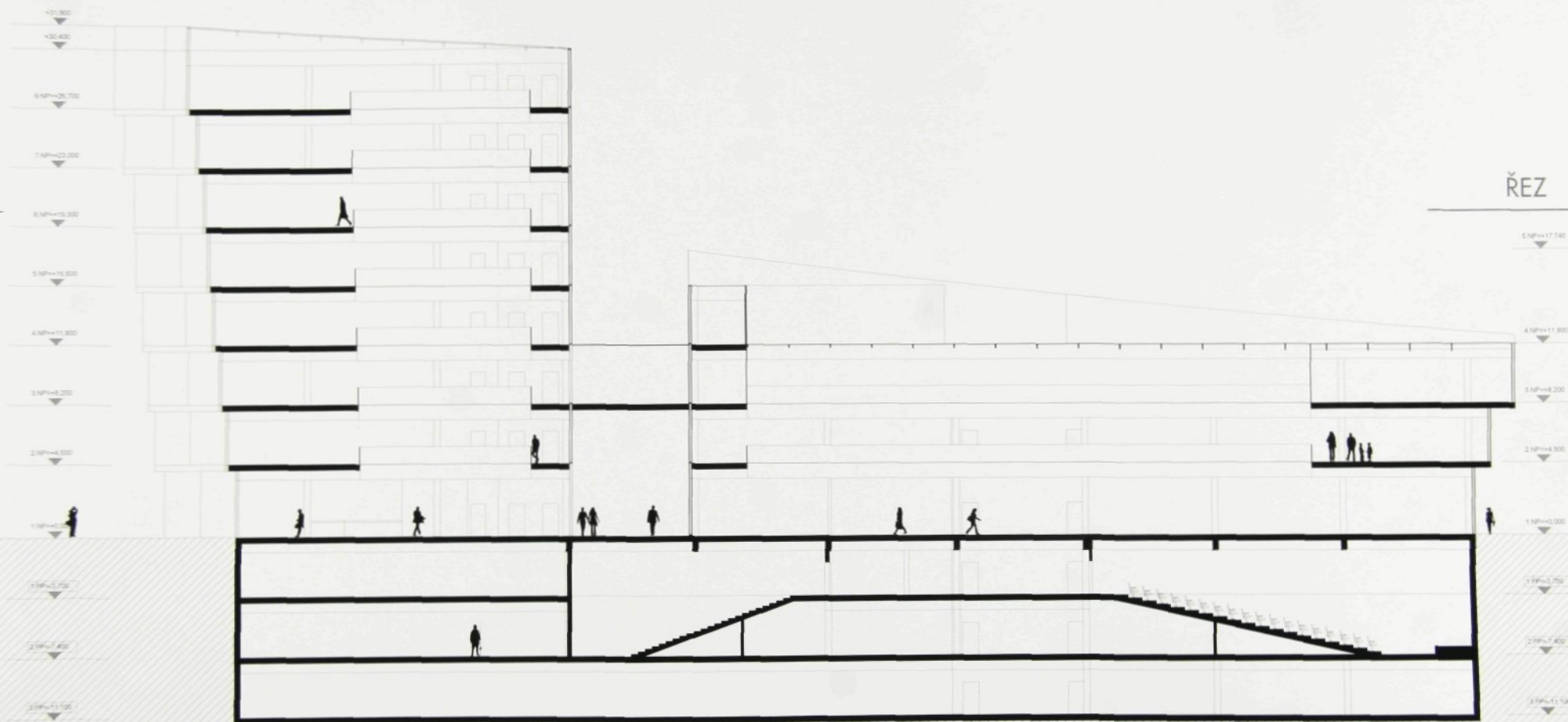
Gabriela Trubačiková

měřítko

Půdorys 8NP

1:250

ŘEZ

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

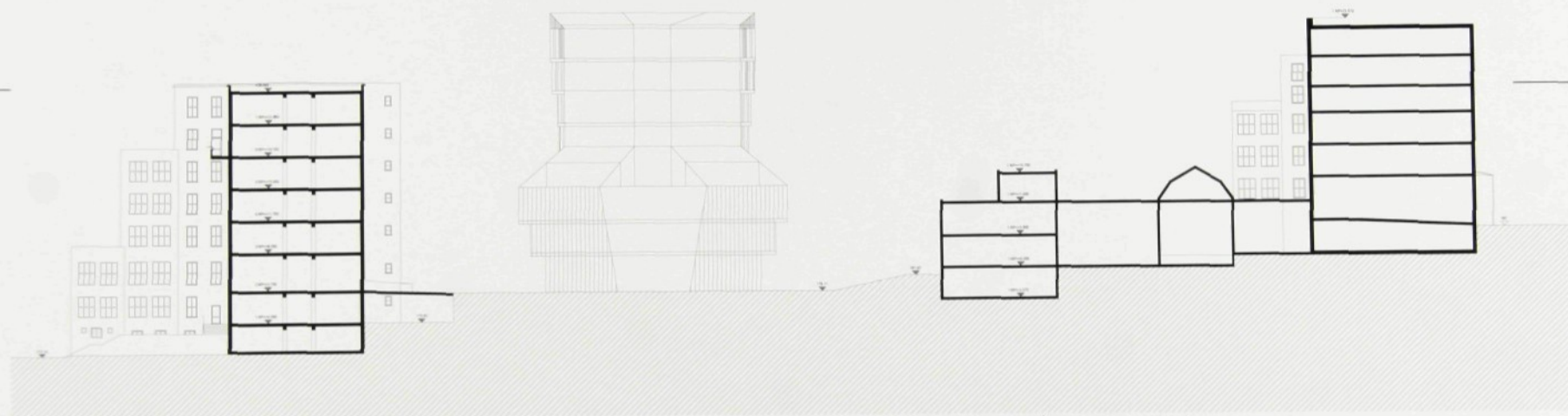
Gabriela Trubačiková

měřítko

ŘEZ

1:250

ŘEZ

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

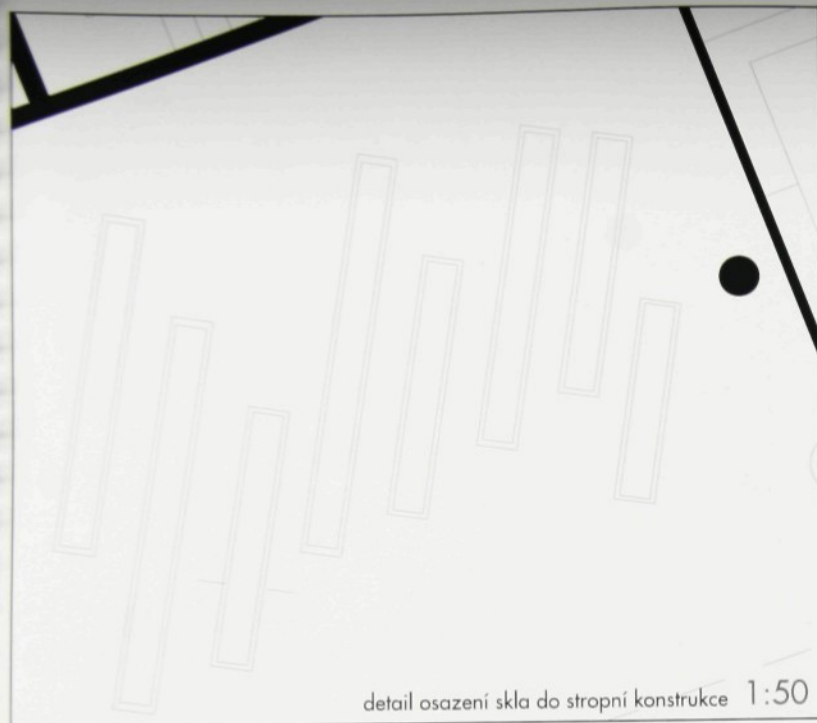
Gabriela Trubačiková

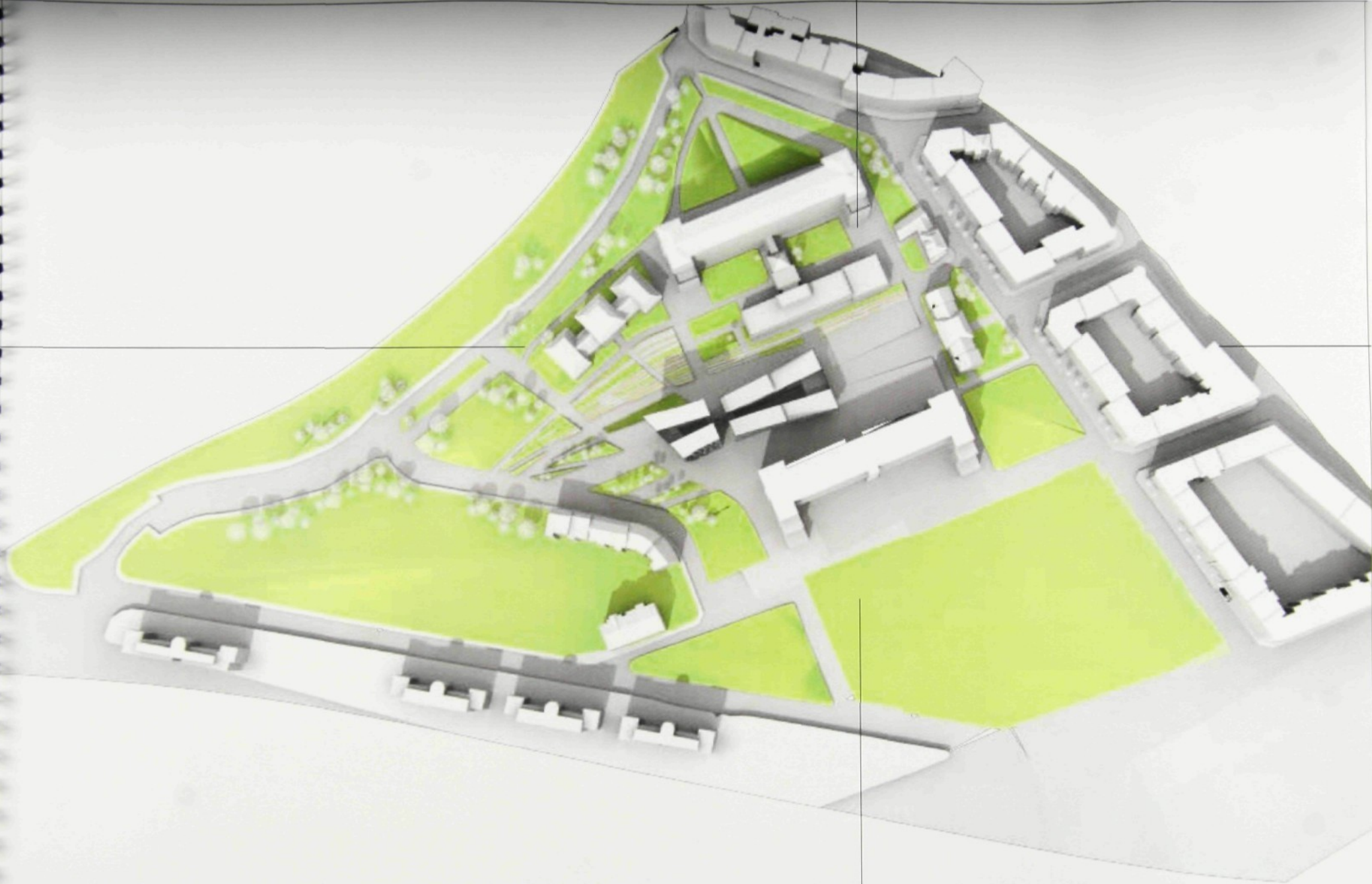
měřítko

ŘEZ

1:500

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

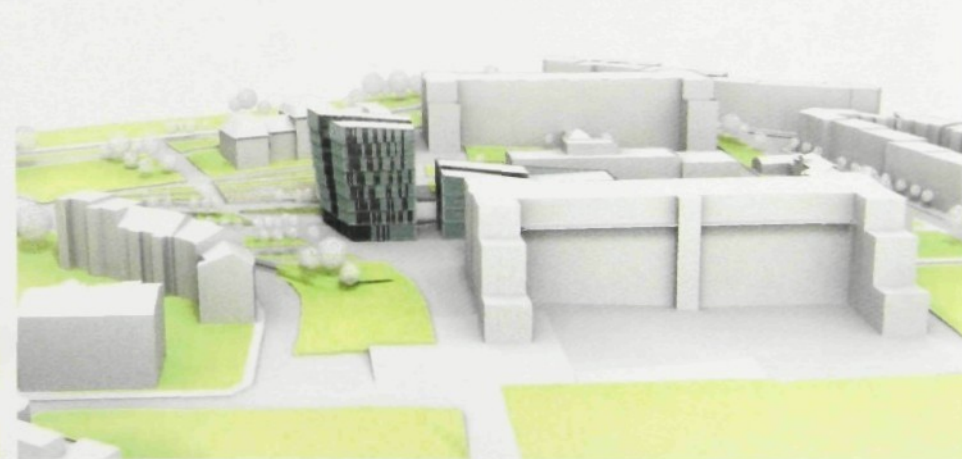
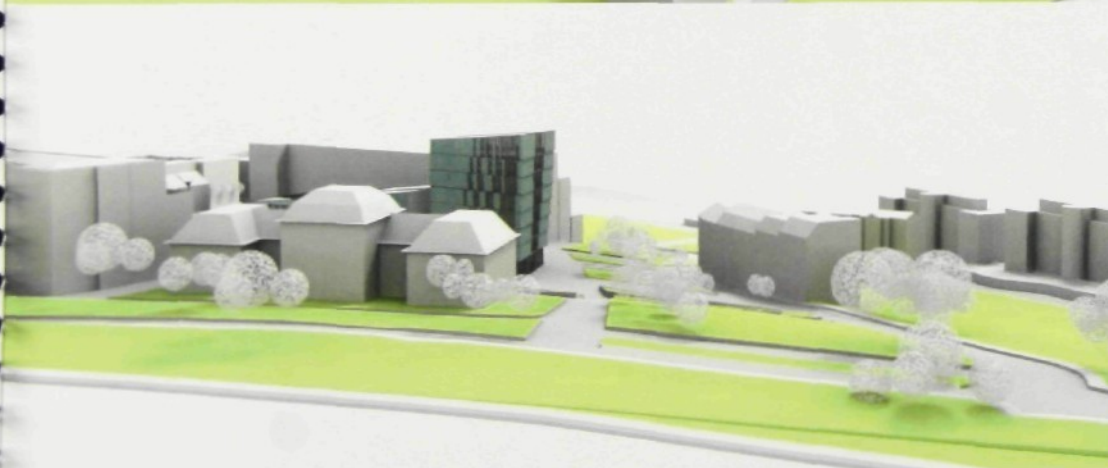
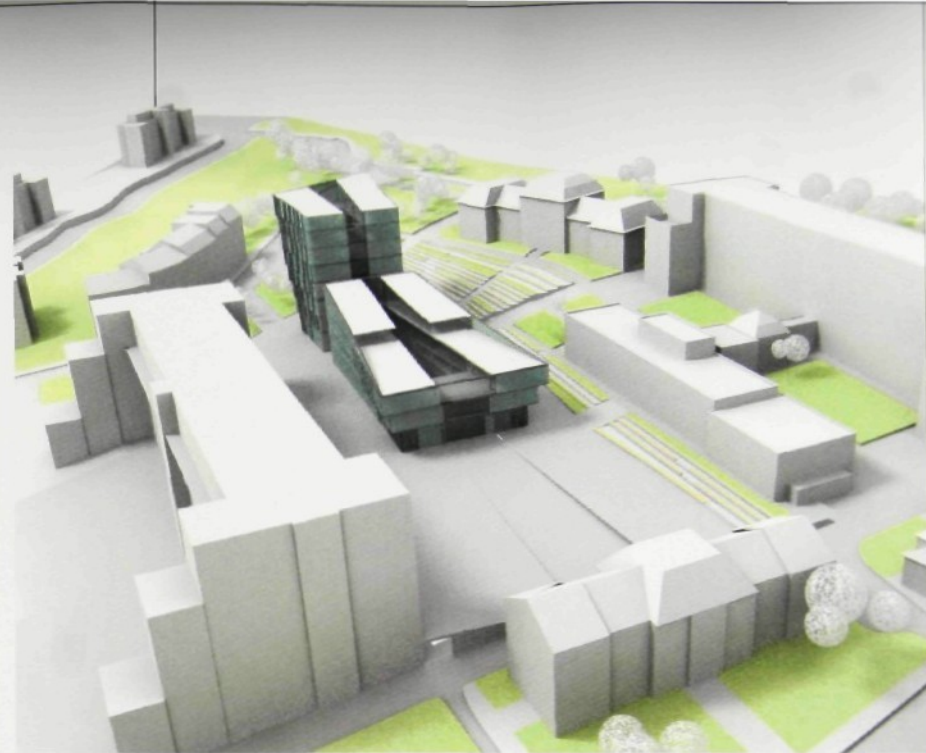
Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Celková perspektiva

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

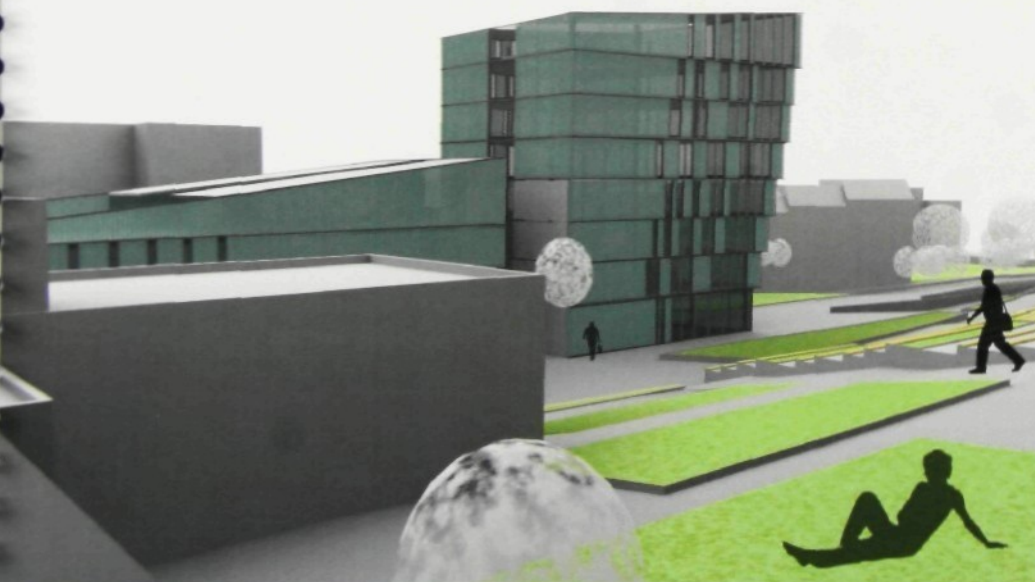
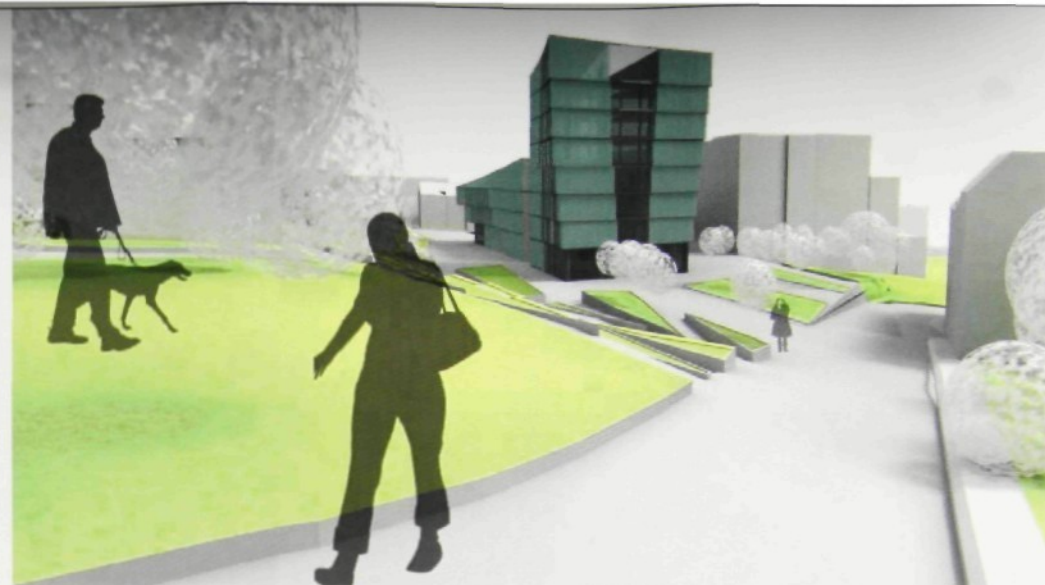
Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Perspektivy

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

měřítko

Perspektivy

pohled jižní

pohled západní

pohled východní

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Bužek

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Pohledy

knihovna

parter

bakalářská práce

REKTORÁT A UNIVERZITNÍ KNIHOVNA UJEP

vedoucí bakalářské práce

Ing. arch. Jiří Buček

konzultace

Ing. arch. Filip Horatschke

vypracovala

Gabriela Trubačiková

Interiery

V59/09A₆

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2008/09

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

pro:

Vojtěcha Valtra

program:

B3501 Architektura a urbanismus

obor:

architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto bakalářskou práci:

Název tématu:

Univerzitní knihovna a Multifunkční centrum, Kampus UJEP
Ústí nad Labem

Zásady pro vypracování:

Místo:

Pozemek bývalé Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem

Komentář:

Stávající stav univerzitních fakult i vedení charakterizuje značná územní roztržitost
budov i podzemních v rámci města. Před několika lety získala Univerzita

UNIVERZITNÍ KNĚHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146114993

HOVNA

VEDOUcí ATELIERU -

Podklady:

Výkresové, textové a fotografické podklady poskytnuté jsou uloženy na serveru FUA.

Požadované výkony pro odevzdání BP:

- A - Seznam příloh
- B - Rozbor místa a úkolu

Poznámka:

Předpokládán je esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnímání a interpretaci daného místa a úkolu.

- C - Návrh (povinný minimální rozsah, možno doplnit o další části)

část návrhu	měřítko
C.1 - celková situace širších vztahů	M 1: 1000
C.2 - situace	M 1: 500
C.3 - půdorysy všech úrovní	M 1: 200
C.4 - řezy	M 1: 200
C.5 - pohledy	M 1: 200
C.6 - vybraný architektonický detail řešení	M 1: 1-M 1:20
C.7 - interiérové perspektivy	min. 2x
C.8 - exteriérové perspektivy a zákresy do fotografií	min. 2x
C.9 - model	M 1:500-1:200

- D - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch a dosažených parametrů využití území
- E - 1x sada zmenšených výkresů pro archivaci ve formátu A3
Elektronická podoba všech částí bakalářské práce na CD-ROM (akceptovatelné formáty pdf, mp3, mp4)

Vedoucí bakalářské práce: Ing. arch. Jiří Buček

Zadání bakalářské práce: 9. 3. 2009

Termín odevzdání bakalářské práce: 8. 6. 2009 do 15:00 na děkanátě FUA

vedoucí katedry

děkan

V Liberci dne 9. 3. 2009

Prohlášení

Byl(a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Datum 8. června 2009

Podpis